

NASLOV—ADDRESS:

Glasilo K. S. K. Jednota
6117 ST. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: HENDERSON 2913

Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

Kranjako - Slovenska Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 38. leto

ČESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912. Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1106, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

Stev. 8 — No. 8

CLEVELAND, O., 23. FEBRUARJA (FEBRUARY), 1932

LETO (VOLUME) XVIII.

VESTI IZ CLEVELANDA

—Po preteku več let ima mesto Cleveland zopet svojega pravega župana in sicer v osebi Ray T. Millerja, ki je bil zadnji tork v ta urad izvoljen; dobil je 102,552 glasov, njegov tekmelec D. E. Morgan pa 94,927. Naše milijonsko mesto se po preteku 17 let zopet ponosa z demokratičnim županom. K lepi zmagi so naši rojaki Slovenci dosti pripomogli; računa se, da je bilo za Millerja oddanih nad 10,000 slovenskih glasov. Mr. Miller je star 39 let, jako podvzeten, vnet katoličan in velik prijatelj Slovencev. Upamo, da nam bo uspešno županil.

Kot se poroča, so se naši rojaki državljeni v takozvanem "Žužemberku," to je v 10. varci, nenavadno ponosno postavili za novega župana Ray T. Millerja. Zbrali so kar na tistem medseboj \$150, in so naročili krasno cvetlično delo, ki je bilo izročeno zadnjo soboto Ray T. Millerju, v trenutku, ko je bil zaprižen kot župan. Miller je dobil od 10. varde krasen županski stol iz samih cvetic, z velikim triumfalnim lokom in napisom: "Slovenci 10. varde, Millerju, svojemu županu!"

—Skupna društva fare sv. Vida priredijo velik bazar pod novo cerkvijo v soboto večer dne 27. februarja in v nedeljo, dne 28. februarja popoldne in zvečer. Dne 2. in 3. marca bo pa dan za naše trgovce, ki bodo imeli v oskrbi svoje štante. Vsak večer se bo dajalo takozvane "door prizes." Cenjeno občinstvo je vlijudno vabljen.

—Po dolgi bolezni je umrla Mrs. Mary Speh, rojena Sraj, stanujoča na 6214 Glass Ave. Pokojnica je bila obče poznana v naselbini, ker njen soproglastuje grocerijo na vogalu E. 63d St. in Glass Ave. V Ameriki se je nahajala 29 let ter je bila članica društva sv. Neže. Doma je bila iz fara Bloke. Tu zapuša soproga, pet sinov in tri hčere ter dva brata, v starem kraju pa sestro in brata. Naj v miru počiva!

—Na zadnji dobrodelni koncert, vršec se v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. se je z avtomobilom pripeljala tudi četvorica cenjenih gostov iz South Chicago, Ill., in sicer: Mrs. Rosie Zierle, Mrs. Mary Benkovich, Mr. Frank Zierle, odvetniški praktikant in Mr. Eddie Kompare, magister farmacije. Prireditve se je vsem izbornu dopadla.

Konvencije dveh slovenskih podpornih organizacij

Glasom uradnega naznanila se prične osma redna konvencija Slovenske Svobodomiselnice Podporne Zveze dne 6. junija t. l. v Pittsburghu, Pa., naslov, oziroma kraj zborovanja še ni določen.

Dalje se uradno naznanja, da bo 14. redna konvencija Jugoslovske Katoliške Jednote otvorjena dne 25. julija v mestu Indianapolis, Ind.; naslov zborovalne dvorane bo kmalu objavljen.

Ali imate že kakšnega novega kandidata za prihodnjo sejo?

BORBA ZA DRŽAVNO PO- MOČ BREZPOSELNIH

Washington, D. C.—Ker je 16. februarja senatna zbornica z 48 proti 35 glasovi zavrgla La Follettejevo-Costigan predlogo za zvezno pomoč brezposelnim, bo ohijski senator Bulkley s pomočjo senatorja Blacka iz Alabame sestavil novi tožadveni zakonski načrt, ki bo morda prodrl. Senator Bulkleyeva predloga označuje, da naj bi zvezna vlada iz svoje blagajne dala \$375,000,000 raznim državam kot posojilo v svrhu pomoči brezposelnim, ravno take svoto pa za gradbo državnih cest.

Glede gori menjene zavržene predloge je guverner Pinchot iz Pennsylvanije ostro kritiziral Hooverjevo vlado, češ, da je vlada določila milijone in milijone dolarjev za velika trgovska podjetja, ne pa centa za lačne otroke, bednih delavcev. "Dandanes je v Združenih državah najmanj osem milijonov ljudi brez dela; k temu je treba še prišteti člane njih družin; torej je nad 30,000,000 oseb vseh depresije prizadetih. Ali bo vlada kaj ukrenila, da naše ljudstvo ne bo trpelo več lakote? Velikim korporacijam se bo po novi rekonstrukcijski postavi dalo na razpolago po \$100,000,000, toda lačnemu ljudstvu pa nič. Voditelji naše sedanje vlade mislijo, da je prav, če se pomaga potrebnim tujcem v Evropi; popolnoma nepravilno in škoda je pa pomagati lačnemu ljudstvu naše močne in bogate Unije."

Novi Jednotar

Iz Joliet, Ill., se nam poroča, da so imeli dne 8. februarja pri družini sobrata Louis Zelezni-ka, glavnega blagajnika K. S. K. Jednote izreden, oziroma prvi obisk štoklje, ki je srečnemu očetu in materi pustila prvorojenca, Lojzeta ml. Naše iskrene čestitke novemu Jednotarju!

Mlada stara mati

Na 1252 Superior Ave. Cleveland, O. živeča 30 letna Mrs. Edith Zimmer je gotovo najmlajša sestra mati v Združenih državah. Navedenka se je poročila leta 1914, stara komaj 13 let; prvo hčerko je povila leta 1915. Ko je bila njena hčerka stara 15 let, je odšla od hiše in se poročila začetkom leta 1930; o Božiču istega leta je pa tudi ta postala mati.

Novo zdravilo proti kolcanju

Stuttgart, Ark.—Tu živeča 34-letna Mrs. Edith Cantrell je že več tednov trpela na neprestanem kolcanju, vsled česar so ji zdravniki svetovali iti v bolnišnico. Ko je neke šofer z avtom peljal po neki jako slabi cesti, se je navedenki naenkrat nehalo kolcati; namesto v bolnišnico, jo je zatem peljal zopet domov.

—Dne 11. februarja se je na newyorški borzi prodalo 2,600,000 raznih delnic; cena delnic velikih industrijskih podjetij je ta dan poskočila od \$5 do \$17.

George Washington, prvi v vojni, prvi v miru in prvi v srcih ameriškega ljudstva

Kurja pečenka zastoj

New York, N. Y.—Ker so cene mesa in farmerskih pridelkov zelo padle, vpliva to znižanje tudi na takozvane "speakeasy" lokale tega mesta. Lastniki teh prostorov so pričeli zadnji čas poleg naravnih pižace (vina, piva ali viske) gostom zastoj dajati kurjo pečenko za lunch, namesto običajnih prest, sira ali klobasic. Vendar velja to samo za stalne goste, ali za stare odjemalce; novi imajo prednost do tega finega prigrizka šele tedaj, če potrosijo \$3. v dotičnem lokalu.

Znamenito leseno kladivo

Washington, D. C.—Načelnik (speaker) kongresne zbornice John J. Garner je dobil v dar te dni že 16. kladivo za otvarjanje in rabo pri zasedanju v poslanski zbornici. To kladivo mu je poslal sodnik Merrill iz Ft. Davis, Texas; narejeno je iz debla divje črešnje, ki je rastle na neki gori, 6,000 čevljev nad morsk gladino.

Grozen umor

Charleston, W. Va.—V tem mestu je te dni 46 letni prodajalec avtomobilov B. E. White s sekuro umoril svoje tri otroke, tri pa nevarno ranil; po storjenem groznem činu si je pognal kroglo v glavo. Policija zatrjuje, da se je Whitu omračil um.

Pomoč brezposelnim v New Yorku

New York, N. Y.—Posebni županov pomožni odbor je izdal svoje poročilo o svojem delovanju za zadnje tri mesece. Od 1. novembra do 31. jan. se je izplačalo za pomoč brezposelnim (za hrano, obleko in stanovanje) \$825,284; te podpore je bilo deležnih 40,015 družin, ali 184,757 oseb.

Udeležujte se redno mesečnih sej.

TRIUMF DOBRODELNE PRI- REDITVE V CLEVELANDU

Da imajo naši rojaki voljo in smisel za dobro in plemenito stvar, se je v velikanski meri pokazalo zadnjo nedeljo zvečer povodom sijajne umetniške predstave, vršee se za brezposelne slovenske družine v avditoriju Slovenskega Narodnega Doma pod pokroviteljstvom "Ameriške Domovine." Toliko navala, oziroma toliko občinstva še ni bilo nikdar v Slovenskem Narodnem Domu kot zadnjo nedeljo. Vseh vstopnic je bilo prodanih nad 1,500; ves avditorij je bil do zadnjega kotička natrpan; nad 1,000 oseb se je pa moralo vrniti domov, ker ni bilo dobiti več prostora.

Program je trajal od 8. ure do 11:30 in je bil v resnici krona vseh dosedanjih prireditve; obsegal je 27 izbranih krasnih točk.

Ta koncert je posetil tudi novoizvoljeni župan Ray T. Miller s svojo soprogo in tastom. Občinstvu ga je predstavil v krasnih besedah Mr. Louis J. Pirc, sourednik "A. D." Novi župan je zatem stopil smehljaje na oder ter prvič kot župan v javnem prostoru pozdravil navzoče s tremi slovenskimi besedami: Prijatelji, dober večer! zatem je pa nadaljeval v angleščini in izražal Slovencem svojo zahvalo, ker so ga pri volitvi sijajno podpirali. Hvalil je Slovence kot vrle meščane in zavedne državljane; v tem oziru je izrazil svoje priznanje tudi Mr. Piru. Župan Miller in njegova soproga sta prejela v dar krasen šopek cvetic. Gotovo je pričakovati, da bo od te prireditve nad \$1,200 čistega prebitka v pomoč brezposelnim.

Burne volitve na Irskem

Dublin, Iraka.—Med kampanjo za zadnje narodne volitve na Irskem sta bila v mestu Foxfield ustreljena dva moška in sicer kandidat P. Reynolds in detektiv Mc Geehan. Oblasti so morila aretirale.

Lincolnov spomin

Pokojni predsednik Abraham Lincoln je hodil v svojih mladih letih samo 12 mesecev redno v šolo in sicer v državi Kentucky in Indiana. Med tem je postal velik prijatelj čitanja knjig. Marsikako stvar je prebral samo parkrat, pa mu je ostalo vse dobesedno v spominu. Posebno se je zanimal za pridige ob nedeljah. Vrnivši se domov, je celo pridigo sosedom skoro dobesedno ponovil, da so se mu vsi čudili.

Ko je Lincoln odrasel v moža, je imel posebno majhno glavo, da je nosil klobuk širok samo 6 1/2 palcev; pravijo, da tako malega klobuka ni imel noben drugi predsednik Združenih držav.

Mohorjevo družbo hočejo uničiti

Z dežele, posebno s Krasa poročajo, da so pričeli pri naročnikih knjig goriške Mohorjeve družbe pleniti koledar. Vse kaže, da se zgodovina koledarja ponavlja, ker se je s koledarjem enako godilo preteklo leto, ko je prefekt po strogi cenzuri dovolil tisk, a komaj dober mesec pozneje izdal ukaz, naj se koledar zapleni. Očitno imajo namen uničiti Mohorjevo družbo, ker če naročniki ne smejo imeti knjig, je gotovo, da jih tudi ne bodo naročali.

Zaplenjeni koledarji

Iz Gorice poročajo, da so tamkaj karabinerji zaplenili zalogo Mohorjevih koledarjev, kar jih je še preostalo v zalogi, kakih 800 izvodov. Vzrok ni znan, ker so vendar oblastva natisek dovolila. Vse skupaj najbrže samo slepo divjanje goriškega fašističnega tajnika Avenantija in njegovih privržencev.

Pes-tobakar

V Hollywood, Cal. ima Mr. Bill Sharples psa vočje pasme, ki večkrat neovirano kadi prižgano smodko in pri tem tudi vdiha dim, kakor kak strasten tobakar.

RAZNE KRATKE VESTI

—Dne 11. februarja je italijanski ministrski predsednik in poglavar fašistov B. Mussolini s svojim spremstvom uradno v Vatikanu obiskal sv. očeta, papeža Pija povodom tretje obletnice podpisa lateranske pogodbe, ter mu čestital k desetletnici, odkar je zasedel stol sv. Petra. Papež je to deputacijo sprejel na najbolj sijajen način in izročil Mussoliniju zlato kolajno.

—V Nemčiji je danes nekaj nad šest milijonov brezposelnih; tako velikega števila brezdelnih Nemčija še nikdar ne pomni.

—Srečno mesto je Torrington, Wyo., ker se letos od lastnikov hiš ne bo zahtevalo nobene davka za mestne posle. V Torringtonu imajo mestno elektrarno in plinaro, ki donaaša toliko dobička, da se lahko z njim krije vse izdatke mestne uprave.

—V Poplar Bluff, Mo., bo pred veliko poroto stavljen 14-letni E. Austill, ker je nedavno v roparskem napadu ustrelil nekoga 67-letnega lastnika gasolinske postaje.

—Dne 21. februarja, na predan 200-letnice rojstva George Washingtona je bila darovanja v zgodovinski cerkvi Matere Božje v Alexandria, Va., slovesna sv. maša, katere se je udeležilo veliko število diplomatov iz Washingtona. V to cerkev se radi hodili višji častniki revolucionarne vojne, in tako jo je večkrat posetil tudi pokojni predsednik Washington.

—V Parizu na Francoskem je pred kratkim začel izhajati prvi katoliški dnevnik z imenom "L'Aube."

—Angleška vlada ne bo več obnovila trgovinske pogodbe s sovjetsko Rusijo in to v svrhu zaščite svoje domače industrije. Anglija je naredila vsako leto z Rusijo nad \$100,000,000 prometa.

—Dne 21. februarja popoldne ob 2:30 iztočni čas je po NBC in Columbia radio sistemu govorila Mrs. Charles A. Lindbergh, žena slovečega ameriškega avijatika, ki je pred leti prvi sam preletel Atlantik. Govorila je o zadnji povodnji na Kitajskem, katero je s svojim možem lansko leto videla.

—George Crow, stanujoč v naselbini Carroll, blizu Lancaster, O., je te dni obhajal svoj 102. rojstni dan. Navedenec je omenil, da tako lepe in mile zime brez mraza in snega še ne pomni v svojih visokih letih.

—Dne 11. februarja je bilo iz mestne ječe v San Salvadoru, Panama na trucke naloženih 75 komunistov in odpelanih v neki gozd, kjer so bili vsled zarote proti vladi ustreljeni.

—V državi Oregon se je nabralo 18,800 podpisov na peticiji za odpravo državne prohibicije; ta točka pride v novembru na splošno glasovanje.

—Kongresna zbornica v Washingtonu je dovolila \$5,000 odškodnine vdovi Henry Wirkula, katerega so prohibicijski agentje leta 1929 blizu International Falls, Minn., ustrelili.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Duhovni svetnik g. Anton Lesjak, župnik v Šentjerneju na Dolenjskem je dopolnil 75 let.

Zlati jubilej. V Ribnici je pred kratkim praznoval znamenito 50-letnico Fortunat Klinar. Ta možak namreč poje na čerkvenem koru že celih 50 let, kjer se je udeleževal že kot 15-letni deček. Rojen je bil leta 1867 v Kropi na Gorenjskem.

Več kot 30 milijonov dinarjev so izdali preteklo leto Mariborčani za—"žejo."

Za 12 milijonov dinarjev so pckadili preteklo leto tobaka v Kranju in v Novem mestu.

Ljubljanska okolica je plačala v letu 1931 6,200,000 dinarjev državnega davka. Davčna uprava je lani uvedla proti 3,600 davkoplačevalcem izvršbo za skupni znesek 1,664,200 dinarjev.

Na pet mesecev strogega zapora, pogojno na pet let, ter na 21,000 dinarjev odškodnine je bila pred sodiščem v Mariboru obsojena 80-letna Ana Lepoša iz Salovcev, ker je zažgala svojemu vnuku gospodarsko poslopje.

Zimski požar. V noči na 18. januarja sta v Šmarju pri Sevnici pogorela Nande Zelič in Jože Jene, svak Zeličev in gostilničar. Zeliču je zgorela hiša z vsem pohištvom in z vso obleko. Jenetu pa je zgorel hlev, krma in mnogo gospodarskega orodja.

Smrtina nesreča posestnika.

Iz Loke pri Črnomlju je šla družina posestnika Janeza Rožiča v gozd, da spravi težak smrekov hloč na cesto, ki vodi nad hosto. Vlekli so hloč navzgor in prišli do polovice strmine, ko se je veriga nenadoma utrgala in se je hloč zavalil nazaj v dolino. Zadaj stoječega gospodarja Rožiča je hloč zbil na tla ter se skotalil čezenj. Hudo ponesrečenega posestnika so domači spravili domov, kjer pa je kmalu umrl. Dobil je hude notranje poškodbe in kri ga je v notranjosti zalila. Pokojni Rožič je bil v Beli Krajini zelo znan kot dober gospodar in več lesni trgovec.

S koli so do smrti pobili v neki gostilni v vasi Križ pri Gornjem gradu 26-letnega posestnikovega sina Franca Natlačena, ki je bil sicer miren in trezen fant.

Uboj šolarja pred šolskim poslopjem. Zalostnemu dogodku v Nemški vasi pri Novem mestu je sledil nov, še usodnejši spopad med šolarji. Po pokončanem pouku so se v Dolnji topli rebri v občini Smuki začeli pred solo pretepati štirje šolarji, ki so se že dalje časa mrzili med seboj. Fantki v starosti od 12 do 14 let so se kar neusmiljeno krepčili s puščicami, v katerih imajo svinčnike in peresnike, segli pa so tudi po količih. Ko se je bitka najbolj razvnela, je neki 13-letni bojevitež udaril 14-letnega Feliksa Schneiderja s puščico pod desno uho s tako močjo, da se je Feliks na mestu zgrudil in v nekaj minutah izdihnil.

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo Vitezov sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill.

Na zadnji redni seji dne 14. februarja je naše društvo sklenilo, da od sedaj naprej se ne bo za nobenega člana ali članico več zalagalo; z drugo besedo povedano, da ne bo za nobenega plačevalo asesment; vzrok temu je, ker nam je nemogoče.

Ker je pa glavni odbor KSKJ določil, da bo Jednota pomagala, oziroma posojevala takim članom in članicam, ki so v resnici pomoči potrebni, in da se jih na ta način reši suspendacije, zato prosim vse prizadete, da se takoj zgledate pri meni osebno na domu. Če se pa kateri član ali članica ne bo zmedel za ta moj opomin, naj potem posledice sam sebi pripiše.

S sobratiskim pozdravom,
Peter Metesh, tajnik,
1404 Elizabeth St.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn.

Nimam ravno navade veliko dopisovati v tem ali onem listu; vendar pa naj bo na tem mestu par vrstic v vednost vsem članom našega društva.

Vsakdo zna, ker tudi poskušam, da danes so težki časi; pride seja, treba je plačati članarino; toda to je težko, ker je naš finančni minister v obče slabe volje, ker ima prazno denarnico. Marsikateri član bi bil že lahko suspendiran, da nimamo tajnika, ki rad pomaga temu ali onemu. Toda nekateri člani to bolj malo ali nič ne premisljujejo. Naš sobrat tajnik ima preveč posla, da bi hodil še okoli po hišah obiskovat bolnike, katerih je v našem društvu precej. Pravica in dolžnost je vsakega člana, da obišče bolnega sobrata, in potem ima svobodno besedo odkrito poročati o njegovem stanju na prihodnji seji brez obzira ali ti je ta bolni sobrat prijatelj ali sovražnik; ali ti je tajnik "business man" ali berač. Vsakdo naj ve, če se mu godi morda kaka krivica, naj pride drugo nedeljo v mesecu po prvi sv. maši v cerkveno dvorano na sejo in tam naj pove svoje mnenje; tam se bo poravnalo, kar je krivega. Na seji je prva stopinja za morebitne pritožbe, ne pa pisma pisariti v glavni urad z raznimi neumnostmi in brez podpisov, kakor ste to slišali na zadnji seji. Kdor tako počenja, ta sovraži svojega sobrata; sovraži tudi celo društvo in mu jemlje ugled.

Mi smo lahko ponosni na naše društvo, ker je eno izmed največjih v Minnesoti; zato vas še enkrat prosim, dragi mi sobratje, komur se dela krivica, ali misli, da naš odbor ne posluje pravilno, ta naj pride na sejo in tam pritoži, ne pa po javnih prostorih šepetati ali pa tajno delati neprilike društvu in glavnemu uradu.

Z bratskim pozdravom,
John Strah, zapisnikar.

Društvo sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O.

Uradna dolžnost me veže, da vam cenjene sestre naznanim sklep redne seje, da skupno opravimo svoje verske dolžnosti dne 28. februarja med slovesno sv. mašo ob 8. uri zjutraj.

Prinesite seboj svoje društvene regalije, da se tako javno pokažemo kot katoličanke pod zastavo, ki jo diči podoba Marije, patrone našega društva.

Torej v soboto 27. februarja popoldne in zvečer bo spovedovanje, v nedeljo pa pristopimo korporativno k sv. obhajilu.

Tako opozarjam tudi na red v cerkvi; članice so prošene, da zasedejo sprednje segrade, tako da bomo skupaj in ne raztresene po vseh kotih.

Drugo kar vam želim naznaniti je izid naše zadnje prireditve, katera je sijajno izpadla, kajti svota čistega prostanka za našo blagajno je \$80, kar

seveda ni brez pomena sedaj v teh kritičnih časih; to je tudi dokaz, da je naše društvo priljubljeno v naselbini, ker vsaka prireditev je številno obiskana in to mi daje pogum, da z veseljem opravljam svoj urad.

Zato se tukaj javno v imenu društva zahvaljujem vsem, ki so nas posetili ter pomagali do lepega uspeha. Hvala našim vrlim članicam, ki so tako pridno delale vsaka na svojem mestu. Lepa hvala pa tudi našim dekletom, ki so tako fino dvorano oknale; naj izrečem hvalo tudi onim, ki so se potrudile ter prišle opravljene kot masikare ter nas vse spravile v dobro voljo in spomin na rojstvo vas, kjer smo kot otroci letali po vasi z enako radovednostjo.

Opozarjam vas tudi, da se polnostevilno udeležite marčeve seje, ker bomo imeli na dnevnem rednem nekaj zelo važnega. To poudarjam zato, da ne bo potem katera rekla, da ni vedela. Torej pridite na sejo vse! Pripravljenih imamo zopet nekaj novih za sprejem na tej seji in pa čas naše slavnosti 25. letnice se bliža, da se tako lažje pogovorimo. Res, da je pripravljani odbor že na delu, vendar je potrebno, da se tuptam kaj zboljša.

Končno pa še nekaj, na kar mora biti ponosna vsaka članica našega društva, kajti gotovo ste videli v Glasilu poročan izid Jednotine kampanje, da je namreč tudi naše društvo doletela čast, dobile smo dve nagradi, kar se še pri našem društvu ni zgodilo in to v kljub slabim časom. Nagrade, ki smo jih prejeli, smo obrnile v blag namen, namreč za asesment onih članic, naših sester, ki so najbolj prizadete vsled Hooverjeve prosperitete. Ponosno moramo biti pa tudi zato, ker je naše društvo sedaj kar dvakrat zapisano z zlatimi črkami v Zlato knjigo Jednote. Priznanje zato pa tudi naši bivši predsednici sestri Ozbolt, ki se je z mano vred veliko trudila do uspeha, katerega smo dosegli.

Nikar pa ne rečem, da je naša kampanja zaključena; ne, ampak na delo naprej do št. 300!

Izrekam še sosestrski pozdrav vsemu društvu.

Gertrude Rupert, tajnica.

Društvo sv. Barbare, broj 92, Pittsburgh, Pa.

Do znanja našim članicam da je bilo na naši sjednici 14. februarja zaključeno, da članica, koja duguje tri mesece društveni asesment, se mora sama prijaviti na sjednici i reći, da ne more platiti. Ne hodište u tome oziru k meni; ja nemam s tome niš. Koja ne bude to učinila, bude suspendirana.

Sestre! Jako slabo sjednice pohadate. Malo bolje za društvo skrbite, pa ćemo napredovati; i dopeljajte novih članic i djece; pa ne tako kako do sada. Barem jedamput na mjesec da dodate na sjednicu. Dodite da se može šta zaključiti za dobrobit društva i Jednote.

Toliko do znanja našim članicam. — Sa pozdravom,
Mary Novogradač, tajnica.

Društvo sv. Družine, št. 136, Willard, Wis.

Članom in članicam našega društva naznanjam, da imamo skupno sv. obhajilo v nedeljo, dne 18. marca (na Tiho nedeljo); torej ste vljudno prošeni, da spoved opravite že v soboto; spovedovalo se bo od 2. do 6. ure, potem pa od 7. naprej, dokler bo kateri, ki bi čakal na spoved.

Spovedne listke boste dobili vsi na prihodnji mesečni seji in vsak naj zapiše svoje ime nanj ter listek odda spovedniku ob času spovedi. Člani naj se zberijo omenjeno nedeljo ob 8:30 v dvorani, od koder se skupno podamo v cerkev k prvi sv. maši. Vsak naj ima društveni znak (regalijo). Pomnite, kdor

ne bo letos opravil velikonočne dolžnosti, bo enostavno izločen iz društva in Jednote.

Zaradi posebno važnih stvari ste člani in članice prošeni, da se prihodnje mesečne seje vsi udeležite.

Bolni člani, ko dobe od tajnika bolniško spravevalo (Sick certificate), naj istega obdrže, na katerega naj se vsak član podpiše, ki je uradno poslan, da bolnega sobrata obišče. Ko pa bolnik ozdravi, naj izroči dotični list zdravniku, da ga izpolni ter potrdi; potem pa bolniško spravevalo prinesite ali pošljite tajniku društva. S pozdravom,
Ludvik Perušek, tajnik.

Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

Članstvu našega društva se naznanja, da bomo imeli skupno velikonočno spoved v soboto dne 27. februarja. Spovedovalo se bo od 3. ure popoldne do 9. zvečer; skupno sv. obhajilo bo pa v nedeljo, dne 28. februarja ob 8:30 zjutraj med sv. mašo. Zbirali se bomo ob 8:15 v nedeljo zjutraj v cerkveni dvorani. V ta namen bomo dobili slovenskega spovednika iz Pittsburgha, in sicer gospoda župnika Rev. Josip Skurja. Bratski vam pozdrav,
Stanley Soberl, tajnik.

Iz urada društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Cenjenim članicam našega društva se naznanja, da bomo imeli skupno spoved v soboto 27. februarja, in skupno sv. obhajilo v nedeljo 28. februarja pri sv. maši ob 8. v cerkvi sv. Vida. Zberemo se ob 7:30 v stari šoli in odkorakamo skupaj v cerkev z zastavo na čelu. Spovedni listki se bodo delili, predno gremo v cerkev. Pridite v obilnem številu in vsaka naj prinese seboj regalijo.

V četrtek večer, to je 25. februarja bom pa pobirala društvene asesmente od 6. do 8. ure zvečer. Vse tiste, ki se niste poravnale svojih prispevkov, se opozarja, da to store, ker drugače se bo moralo postopati z njimi po pravilih. Jaz ne morem zakladati, torej prosim, da vpoštevate ta opomin in prinesite asesment 25. februarja v staro šolsko dvorano sv. Vida.

Pozdrav,
Marija Hochevar, tajnica.
21241 Miller Ave.
Tel. KEnmore 0728-W.

Iz urada tajnice društva sv. Ane, št. 218, Calumet, Mich.

Dragi mi sestre: Kakor veste, se zopet nahajamo v velikonočnem času. Dobri katoličani hodijo k postnim pobožnostim in prejemajo sv. zakramente. Koliko bolj pomeni ta postni čas za dobra katoliška društva in njih članstvo; zato smo tudi članice našega društva sklenile, da bomo imele velikonočno spoved dne 3. marca zvečer in 4. marca skupno sv. obhajilo, to bo prvi petek v mesecu. Lani smo imele spoved 25. marca; za letoš je datum našega skupnega obhajila premenjen zaradi tega, ker bo 25. marca Veliki petek.

Cenjene mi članice: Želim, da se 100% udeležite. Pokažimo na ta način, da smo prave sestre, spolnujoče božje in Jednotine zapovedi. Res je žalostno, če je treba žensko siliti, da gre enkrat na leto k spovedi; torej ponovno prosim, da se vse udeležite skupne spovedi. Želim, da ne bo nobene, ki bi ne opravila svoje velikonočne dolžnosti, kajti v nasprotnem slučaju si bo vsaka sama kriva, če se bo postopalo z njo po pravilih.

Nadalje opozarjam članice, da redno plačujete asesmente; zadnji dan za to je 24. v mesecu, ker jaz moram poslati asesment na Jednoto dne 25. Če katera ne plača pravočasno, to pomeni, da moram založiti za njo ali pa suspendirati. V sedanjih časih je težko zalagati.

Če bi pa kateri bilo nemogoče plačati, naj se pravočasno pri društvu oglasi, ki bo ukinilo potrebne korake s tem, da bo pisalo Jednoti, da Jednota za vas založi za šest mesecev; seveda bo Jednota to smatrala kot posojilo in bo treba plačati 3% od posojene svote; posojilo se bo potem odračunalo od bolniške, operacijske ali smrtninske podpore. Tozadevno je pred nedavnim sobrat glavni tajnik dvakrat zaporedoma v Glasilu naznanil in pojasnil. Bolj podrobno vam pa lahko še tajnica stvar razloži.

Še enkrat vas vabim k skupni spovedi in sv. obhajilu prvi petek v marcu.

Sosestrski vam pozdrav,
Mary Mervich, tajnica.

DOPISI

Prvi koncert mladinske godbe šole sv. Jožefa, Joliet, Ill.

Piše Mihael Hochevar

K zaključku koncerta je zagraila godba še jako lepo "America." Vse navzoče občinstvo je stalo poslušalo to krasno melodijo, ki navduši vsakega državljanca velike strice Samove dežele. Tako navdušenje je vladalo še posebno ta dan v naši dvorani; naš narod je pokazal, da se z vso vmeno zanima za našo šolsko mladino, velikanška udeležba in viharno odobravanje vseh točk na programu, je pričalo, da jolietški Slovenci pozdravljajo ta velepomembni napredek šole sv. Jožefa, ki bo brez dvoma v bližnji bodočnosti v čast in ponos ne samo šoli in igralcem, temveč celi fari sv. Jožefa in slovenskemu narodu v našem mestu.

Voditeljem godbe gre vse priznanje za njih neumorno delo, ravno tako zaslužijo vso pohvalo naši mladi muzikanti, dečki in deklice, ki so tako vro rešili svoje prve naloge in nam napravili z njih koncertom nepričakovano veliko vesele zabave. Upamo, da se bodo za naprej še bolj z veseljem zanimali za godbo in da nam kmalu spet prirede kaj tako lepega, kot smo videli in čuli v nedeljo 7. februarja, ki ostane nekak zgodovinski dan za farane župnije sv. Jožefa.

V zadnjem času so naši mladi tu rojeni Slovenci začeli stopati na dan v našem mestu. Mali šolarji imajo sedaj svojo godbo, odrasli člani in članice naših K. S. K. Jednote društev, so pa dne 29. januarja ustanovili svoj Booster Club, ki si je nadal naloge delovati skupno in s tem pospeševati napredek tukajšnjih društev in KSKJ. Mi starejši z veseljem pozdravljamo to vro gibanje med našo mladino, ker vemo, da bo obrodilo za bodoči obstoj naših društev veliko dobrega sadu. V resnici sem z veseljem opazoval na ustanovni seji Booster kluba zanimanje in navdušenje naših mladih članov in članic za naše društveno življenje; počutil sem se nekam zadovoljnega, kajti prepričan sem, da ti mladi člani in članice bodo nadaljevali naše dolgoletno delo na društvenem polju, da bodo naša društva delovala po začetnih potih od njih pionirjev in da bo naša KSKJ v našem mestu vedno čislana in procvitala, ko bomo mi že davno počivali v hladnem grobu. Zatorej člani in članice Booster kluba, le tako naprej delajte po tem načrtu, častna je vaša naloga, pokazali ste se zveste sinove in hčere staršev, da spoštujete njih delo s tem, da ga želite nadaljevati, kar bo gotovo njim v veselje, vam pa v čast in korist.

Društvo sv. Genovefe, št. 108 KSKJ je jako slovesno praznovalo svojo 25. letnico v nedeljo 24. januarja. Velika udeležba pri slavnosti v cerkvi in popoldne na banketu, ki je bil jako sijajen, je dokaz, da društvo uživa splošen ugled in spoštovanje med ostalimi našimi društvi, kar tudi po vsej pravici zasluži, saj članice društva sv. Genovefe vedno radi pomagajo pri raznih prireditvah in posod.

Naša jolietška društva imajo to lepo lastnost, da medsebojno složno skupaj sodelujejo brez razlike h kateri organizaciji spadajo. V ta namen imajo medsebojno zvezo takozvano Zvezo slovenskih društev v Jolietu, ali kakor se je dosedaj imenovala Združevalna akcija; pri zadnji seji skupnih zastopnikov se je določilo prej omenjeno novo ime, ker bolj odgovarja namenu. Namen te Zveze je namreč medsebojno pomagati društvom, ki so v Zvezi pri raznih prireditvah, skrbeti, da ima vsako društvo svoj določen dan, ako želi prirediti veselico, piknik ali kake druge vrste prireditve. Poleg tega ima blag namen, pospeševati sporazumno in složno delovanje v vseh ozirih na društvenem polju in v splošno dobrobit našega naroda.

Ker je namen te zveze blag in koristen za vsa društva, radi tega so vljudno vabljeni v vsa ostala naša vrla ženska društva, da se pridružijo tej zvezi in pomagajo skupno sodelovati pri tej dobri stvari. Saj veste, da dandanes brez žensk ni nobena red popolna, tako tudi ne kaka organizacija ali zveza. Ker delamo vsi za ene in iste principe, upamo, da bodo naša ženska društva opustila razne predsodke in se v kratkem pridružila Zvezi slovenskih društev, da bomo potem res lahko rekli, da smo v Jolietu vsi združeni v medsebojni zvezi, ki ima namen delovati v korist društev in naše naselbine.

Kakor na društvenem polju, tako potrebujemo brez dvoma tudi močno in trdno medsebojno organizacijo v političnem življenju, posebno letos, ko se bližamo zopet važnim volitvam in bomo imeli priliko takorekoč odločiti, kako prosperiteto bomo imeli zanjepaj. Slovenci v Jolietu imamo svoj dobro organizirani politični klub, ki je pod vzornim vodstvom predsednika Josip Zalarja in tajnika John L. Živetza ml. dosegel že jako lepe uspehe za naš narod, da uživamo splošen ugled pri mestni upravi in tudi nekaj naših rojakov in rojakinj je zaposlenih zdej tam. To se je vse doseglo znotraj našega političnega kluba in še več bomo lahko dosegli, ako bomo vsi tukajšnji volilci spadali v ta klub. Pri zadnji seji 8. februarja se je določilo apelirati na vse tukajšnje Slovence in Slovenke, da pristopijo v naš klub, da bomo tako pripravljeni in dobro poučeni, kadar bo prišel čas volitev, da bomo delali sebi v korist, ne pa v korist naših zatiralec; imamo dovolj žalostno šolo, kako se z nami postopa v zadnjih letih pod slavno Hooverjevo vladno. Kakor se čuje, bomo imeli tudi par naših rojakov za kandidate v razne urade in bo gotovo naša dolžnost, da jih bomo podpirali. Zato Slovenci in Slovenke, če hočete sami sebi dobro in vašim otrokom, je edina pot, da skupno delamo in to pa zamoremo storiti le, ako smo trdno organizirani v slovenskem političnem klubu.

O delavskih razmerah nimam še nič dobrega za poročati, smo še na istem mestu, kot smo bili ob začetku leta, v gotovem oziru še na slabšem; sedaj so še banke zaprli, da še tisti nimajo denarja, ki so ga dozdaj imeli, radi tega smo še bolj prizadeti vsi, najbolj pa naši trgovci. O tistih ogromnih milijonih, ki se toliko piše po časopisju, da se določeni od vlade za pomoč v tem brezupnem stanju, tukaj ni še duha ne sluha; ali bo zopet vse ostalo le na papirju?

Edini rojak, ki je bil v zadnjem tednu v našem mestu neizmerno vesel in se počuti srečnega, je bil gotovo naš glavni blagajnik brat Louis Ze-

leznikar, ki ga je teta "Stork-lja" posetila in ga obdarila s prvorojenčkom, krepkim sinčkom. Srečna mlada mati je iz splošno znane spoštovane M. Uršičeve družine. Naše iskrene čestitke vrlim mladim staršem, sinčku pa dolgo in srečno življenje, da bi enkrat sedel očetu v glavnem uradu KSKJ ali še višje.

Iz Bridgeporta, O., poročajo, da tam kandidira naš rojak Anton Hochevar za okrajnega komisarja v Belmont County. To je prvi pot, da je kandidat Slovencev za to važno in odlično mesto v tamošnji stari slovenski naselbini. Ker me še vedno zanimajo razmere in gibanje rojakov, med katerimi sem preživel večino svojega življenja, zato sem z veseljem sprejel to zanimivo vest. Rojak Anton Hochevar je brez dvoma sposoben za ta urad, njegovo dolgoletno poštovnovalno delovanje za naš narod v Bridgeportu, bodisi na društvenem, narodnem ali političnem polju, ga kaže kot pravi vzor Slovencev, moža, ki mu je bilo vedno pri srcu pomagati rojakom, delati za korist naselbine in čast slovenskega naroda. Dobro mi je znano o velikih zaslugah, ki jih ima on za tamošnjo naselbino, tako tudi vem, da se ondodni rojaki tega zavedajo in sem prepričan, da bodo šli vsi na delo, brez razlike prepričanja in strank in pomagali temu vrlému rojaku do zmage. Rojaki v Bridgeportu, O., ste lahko ponosni, da imate Slovencega kandidata za tako važno mesto, kajti v prvi vrsti je to častno za tako majhno naselbino, ker vas pokaže, da ste dobro organizirani in se zanimate za svoje državljanske dolžnosti in pravice, v drugi vrsti sem pa zagotovljen, ako boste vsi složno pokazali sedaj svojo narodno zavest in pomagali svojemu rojaku do te odlične javne službe, bo le vam samim v korist, kajti vsi poznate dobro rojaka Anton Hochevarja, njegovo zmoglost in njegova dela in vem, če pride v naša uradna zbiranja, pri njem delal za vas, kar bo vsem v ponos in dobrobit. Ker mi je pri srcu vaš ponos, vaš dobrobit, sem vam napisal te vrstice iz dobrega namena, kot vaš nekdanji meščan in iskreno želim, da bi dosegli sijajno zmago pri volitvah.

Rodoljubljen pozdrav rojakom to in ono stran oceana,
Mihael Hochevar.

LEP POGREB

Milwaukee, Wis.—Kaj pa se je zgodilo tukaj? Tako so povpraševali tuji, ki so prišli v bližino 9. in Mineral ceste v sredo, 10. februarja dopoldne. Ljudstva in avtomobilov je bilo toliko, da so napolnili ulice več blokov naokoli. Vršil se je namreč pogreb našega zaslužnega rojaka Franka Tamšeta, ki je umrl 7. februarja zjutraj v St. Luke's bolnici v Milwaukee. Tako velikega pogreba Slovenci v Milwaukee res še nismo videli. Člani raznih društev in klubov, h katerim je pokojni spadal, kakor tudi njegovi prijatelji, so napravili špalir od njegovega doma pa do slovenske cerkve, ki je v bližini. Med častno stražo so pogrebci nesli pokojnega v cerkev.

Pokojni Frank Tamše je bil star 39 let, rojen v vasi Gornje pri Rečici ob Paki; v Milwaukee je živel 21 let ter imel zadnjih 10 let v najemu poslopje znano kot Tamšetova dvorana. Tukaj zapušča ženo, dve hčeri in mater. Bil je član društva Sloga, št. 1 JPZS, društva sv. Janeza Evangelista, št. 65 KSKJ, društva Sloga, št. 16 SNPJ, društva Lilija, Dramskega kluba in član pevskega zbora Slovenskega Doma. Največ svojih moči je pokojni posvetil dramatik in društvu Sloga, št. 1, kojega član kakor tudi odbornik je bil dolgo vrsto let, do svoje smrti. Vsem je dajal le-

pe vzgled in rad pomagal, kjer je mogel. Za svojega bližnjega je storil vse, sam pa je bil zadovoljen s skromnim življenjem, zato je pa bil spoštovan in priljubljen. Omenim naj, da je ob smrtni uri prejel tudi versko pomoč in tolažbo.

Ogromna množica ljudi mu je na domu izkazala zadnjo čast. V cerkvi so pa zapeli žalostinke trije pevski zbori, kot Planinska Roža, Slovenski Dom in Naprej. Na pokopališču so se pa poslovili od pokojnega Franka zastopniki vseh društev, katerih član je bil pokojni. Prav lep nagovor je pa napravil pokojniku v slovo č. g. župnik Rev. Luka Gladek, ki je pokojnega Franka dobro poznal. Naj počiva v miru, preostlim pa naše globoko sožalje.

F. K.

Zlata poroka staršev ameriškega Slovence

Prihodnjo soboto, dne 27. februarja bo gotovo vsa fara Krka pri Stični na Dolenskem po koncu, ko bosta zakonska France in Agata Koželj obhajala svojo zlato poroko, doma iz Velikih Vrh, št. 8. Jubilant, oziroma ženin je star 74 let, njegova zvesta spremljevalka v življenju pa 75. Navedenka se je pisala po svojih starših Pajk, ter je bila mati 14 otrok, od katerih jih je šest še pri življenju. Eden izmed sinov, Lojze Koželj biva že 18 let v Ameriki in sicer v Collinwoodu, O. Sobrat Koželj je svak znanega slovenskega odvetnika Alojz J. Žužka. Sobrat Koželj je bil soustanovnik in prvi predsednik društva sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. Jednote, ki se dandanes ponosa, da je največje slovensko podporno društvo v Ameriki; vsa njegova družina spada k naši Jednoti.

Sobrat Koželj je ukrenil potrebne korake, da bodo njegovi starši lahko na lep in primeren način obhajali svojo zlato poroko, dasiravno vsled oddaljenosti njega ne bo zraven.

V ta namen jim je poslal tudi sledečo pesmico v pozdrav:

Dragi oče, draga mati,
čujte glas moj iz tujine!
Ob poroki Vaši zlati,
sladke zbujam tu spomine.

Žal, da nas vse morje loči,
da ne morem biti z Vami;
želji ustreči nemogoči,
želji srčni moji sami:

Da ta dan bi Vam osebno
jaz čestital, roko nudil,
se zahvalil Vam potrebno,
bi objel Vas in poljubil.

Ker mi to je nemogoče,
se oglašam iz daljave.
Draga mati, dragi oče,
in pošiljam Vam pozdrave,

Hvala Vam za vse dobrote,
koje meni ste storili;
za nauke in napote,
ko ste skrbno me gojili.

Jaz Vam tega povrniti
tu na zemlji res ne morem;
pač pa vedno Vas ljubiti
hočem kolikor le zmorem.

Večni Bog naj Vas ohrani
v zdravju trdnem še na leta,
Vas nesreče vse obrani
naj nebeška Mati sveta!

Ko pa solnce Vam življenja
bode enkrat zatonoilo:
V kraju, kjer ni več trpljenja—
v raju naj bi Vam svetilo!

JUGOSLOVANOM V MESTU
CHISMOLM, MINN., IN
OKOLICI

Tem potom se vljudno vabi vse Jugoslovane in Jugoslovanke v mestu Chisholm, Minn., in okolici, da se udeležijo javnega shoda vseh tukajšnjih Jugoslovancev, ki se bo vršil v Mahnetovi dvorani v nedeljo, dne 28. februarja ob drugi uri popoldne. Na tem javnem shodu bodo govorili glavni uradniki Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti, kakor tudi nekaj (Dajle na 3. strani).

drugih dobrih govornikov. Namen omenjenega shoda je pojasniti našemu narodu koristi, katere bi lahko imel naš narod v Minnesoti v združenju na političnem polju. Ako bi bili mi Jugoslavlani v Minnesoti združeni na političnem polju, mi bi lahko bili odločilna politična moč v St. Louis okraju Minnesote.

Rojaki in rojakinje, mi Jugoslavlani v St. Louis okraju imamo približno 12.000 glasov, oziroma volilcev. Kako priznanje pa so nam dali naši politiki dosedaj? Nič. Poznali so nas samo pred volitvami, po volitvah smo jim pa bili deveta brigada. Ali ni že skrajni čas, da se tudi mi Jugoslavlani prebudimo in pokažemo tujerodcem našo narodno zavest? Seveda je! Tisti, ki se ne zaveda, da je naše združenje potrebno, ne potuje z duhom časa naprej.

Torej rojaki in rojakinje, vsi na javni shod na omenjeni dan! Vam udani rojak,

Peter Krhin.

ZAHVALA

Dolžnost me veže, da se javno zahvalim za presenečenje, katero so mi izkazale članice društva Marija Pomoč Kristjanov, dne 11. februarja, za moj 43. rojstni dan.

Omenjenega dne so me na zelo čuden način preganjali z doma. Povedati hočem nakanjnost teh članic društva iz West Allisa, Wis.

Kateri izmed članic napravijo "surprise," vedno kaj posebnega spletoje. Tako so tudi meni. Mrs. M. Zore je pobirala za neko osebo na seji, dne 7. februarja. Prav nič sluteti, da gre to zame, sem tudi jaz prispevala nekoliko.

Ko pa so ženske prirajžale, po petih dneh na moj dom, seveda prvo so mi očitale, kako sem sama dala zraven za darilo. To je bilo smešno in veselje. Prav zares, dobile ste me, da nisem ne sanjala.

Zato se pa na tem mestu zahvalim vsem skupaj posebno Mrs. K. Horvath ter Mrs. M. Zore, ki so to pričele in moji sestri Mrs. L. Bitanz, tako dalje vsem uradnicam našega društva: Predsednici Mrs. J. Windischman, podpredsednici Mrs. M. Kopac, tajnici Mrs. M. Petrich, blagajničarki Mrs. A. Piskur in članicam: Mmes. R. Bizjak, P. Mohar, A. Kastelic, J. Kozleuchar, Ann iz Milwaukee, J. Sekula, J. Južina, S. Repovsch, T. Kerhin, M. Grell, A. Wesell, A. Zevnik, A. Kegel, T. Bevetz, R. Bevetz, T. Krapascha, F. Janezich, F. Marolt, A. Kastelic, A. Schneider, M. Fedran, K. Muren, A. Feletar, H. Gorichar, A. Matjasich, U. Gole, M. Lipoglavsek, M. Bojantz, M. Versnik, L. Kastelic, M. Wamberger, M. Sardec, R. Mose in Misses M. Komar, T. Kosednar, K. Horvath, P. Horvath, S. Sekula, M. Bojantz.

Hvala posebej za darila, sicer Predsednici Slovenske Ženske Zveze, št. 17, Mrs. J. Schleiser, Mrs. R. Bizjak. Obenem hvala lepa Messrs. J. Windishmanu, J. Petrich za ves trud, ki sta ga imela v ta namen.

Povrne naj vam Bog to, kar ste vse meni darovale in enako želim mnogo napredka vsem skupaj.

S sosestrskim pozdravom,

Mrs. Frances Imperl,
članica društva Marije Pomoč Kristjanov, št. 165 KSKJ,
West Allis, Wis., 10. feb., 1932.

Pueblo, Colo. — Društvo sv. Imena še vedno zavzema častno mesto na cerkvenem polju. Saj je treba, ker brez marljivosti delovanja v fari prilzeje nemarnost. Kdo mara za take ljudi? Dne 7. februarja smo zopet vrgli nekaj polenov na ogenj, ki se je vžgal za časa sv. misijona. Ognjevitve besede preč. g. Odilo Hanjseka, OFM,

ostanejo globoko vtisnjene v srcu.

Dne 7. februarja po sv. maši smo imeli mesečni shod, pri katerem je zopet pristopilo nad 600 novih članov, največ mladih moči in porabili smo priložnost, da smo vili potrebne navdušenja. Mr. John Butkovich, pridno na delu, je povabil Dr. John Farleya iz druge faze, ki je plemenito razlagal imenitnost zveze za faro in sploh za katoličanstvo. Potem je pozval več navzočih članov, ki so sprotne izrazili svoje veselje in navdušenje za to cerkveno društvo.

Zvečer je priredilo društvo prijetno in koristno igro "Andrej in njegov zločin." Mr. John Germ, naš slavček, je pripeljal s seboj več Prešernovcev in deklinskih ametic, da so vmes popevali. Mr. John Germ nas je še razveselil z novimi ljudskimi pesmi, katere je pobral v svojem rojstnem kraju Dobropolje. Hvala mu!

Mr. George McCarthy nam je poslal svoje accordion dečke, ki so nam tudi postregli s komadi za ples. Komu niso ugajali mladi godbeniki, skoraj otroci, od osem do deset let stari. Kar ponovno so jih klicali nazaj, da so komaj utekli. To so bili Ray Kogovšek, Bernice Petkovšek, Dorothy in Genevieve Perko, Frank Bregar in Victor Urlich.

Prijetna igra "Andrej in njegov zločin" graja napačni vpliv pri ženitvi in vzvišuje zakon, ki pride premišljeno in iz mile ljubezni. John Butkovich je igral zločin tako pristno, da se je občinstvu skoraj zamerilo, kar pristudil, enako Frank Muhič v vlogi lakomnega kmeta. Vsi drugi so vrlo predstavljali dostojno stran zakonskega stanu. Jerry Kline, Mary Korun, Silvia Evan, Angie Stazinski, Angela Vidic, Mae Snider, Ruddle Trontel, Louis Raspet, Eddie Mensinger je uspešno vodil in Mrs. Frances je marljivo pomagala.

Slovesen sprejem novih udov v društvo Sv. Imena bomo imeli pri sv. maši, 21. februarja in skupno sv. obhajilo na cvetno nedeljo. Žene in matere se res vesele ter so tako ponosne na svoje moše in sinove, da jim hočejo postreči na cvetno nedeljo z okusnim zajtrkom.

P. C. Z.

Lorain, O. — Novo ustanovljena čitalnica S. N. Doma ima vse izgovorjeno za opremo raznih knjig. Za vso opremo je napravil načrt Mr. John Tomažič in tudi pohištvo izgotovil skupno z Mr. G. Petkovškom. S pohištvo je članstvo zelo zadovoljno, zlasti še, ker je nizka cena. Pohištvo je napravljeno v starem slogu, kar se zelo poda za čitalnico. Kakor hitro bo dovolj knjig na razpolago, bo začela čitalnica posloovati. Knjig smo naročili iz stare domovine nad sto komadov. Že sedaj je lepo število knjig v omarah, katere so rojaki darovali, ali prodali. Veliko število knjig je daroval Mr. Frank Pavlič, razumevajoč, da bodo več koristile narodu, če bodo v čitalnici, kot pa doma pri njem. Za to uslugo ga je odbor čitalnice izvolil za častnega člana.

Čitalnica je odprta vsak četrtek od 1. do 3. ure popoldne. Takrat imate priliko vpisati se za člana čitalnice. Sedaj za en mesec je prost pristopnina, torej ne zamudite te prilike.

Čitalnica bo razpolagala tudi z vsemi časopisi, izhajajoči tu in v domovini. Imeli bomo tudi angleške, da bo vsak lahko čital, kar bo hotel. Čitalnica bo tudi razpolagala z raznimi revijami, ilustracijami in magazini. Mesečnina je malenkostna, kar bo lahko vsak utrpel in postal član čitalnice S. N. Doma.

V odbor so izvoljeni sledeči: John Brusa, predsednik; Maks Kragulj, tajnik; Frank Ravni-

kar, blagajnik; Louis Šeme-knjižničar.

Novi direktorji S. N. Doma za leto 1932 so sledeči: John Lešnjak, predsednik; George Petkovšek, podpredsednik; John Tomažič, tajnik; Louis Balant, blagajnik; Max Kragelj, zapisnikar; Mika Ostanek, John Brusa, Joseph Skapin, nadzorni odbor; John Ivančič, Max Mislaj, Josip Konte, porotni odbor; John Piškur, John Kumše, Jakob Kerstins, John Kozjan; gosposarski odbor; John Kotnik, poslovodja; Louis Kamnikar, namestnik poslovodje.

Louis Balant.

Willard, Wis. — Kaj ne, le bolj redno se oglašamo iz naše farmarske naselbine? Včasih je kaj več pisaril sobrat Ludvik Perušek, zdaj pa čitamo samo njegove društvene objave v tem listu. Menda tudi on raje bere kot pa piše?

Novic imamo vedno kaj, ki bi gotovo zanimalo čitatelje Glasila. Brezdelja tukaj ne poznamo, samo plačani smo slabo za naše delo, kajti za vse, kar imamo za prodati, je jako nizka cena. Krave so po \$10, teleta \$2, ducat jajc 8 centov, kvort mleka 2 centa; to je skoraj zastoj!

V zadnjih desetih mesecih smo izgubili kar tri gospodarje, in sicer enega Poljaka ter dva Slovence; vsi so umrli v najlepših letih, od 48. do 52. leta in vsi so pustili precejšnje družine. Res, žalostno, ko vidi človek, ko se žena in otroci zadnjikrat poslavljajo od očeta!

Zdaj pa nekaj omenjam, kar naj velja samo za našo naselbino. Sliši se od več strani, kako imamo male davke letos. Nekateri trdijo, da je to zaslu-ga našega previdnega in dobrega župana. Res, da so davki nižji kot so bili zadnjih 11 let, toda to ni zaslu-ga župana, saj so davki znižani vsem farmarjem države Wisconsin in ne samo pri nas na Willardu. Ako bo naš sedanji župan prihranil kaj denarja, ga bo lahko, kajti dobil bo od davka na gazolin še enkrat več kot se ga je dobivalo prejšnjega leta; prej je znašal ta davek dva centa na galono, zdaj znaša pa štiri cente. Potrošil tudi ni toliko, kolikor je priporočal na zadnji letni seji, da se mora dobiti denarja za našo naselbino (town).

Jaz ne kritiziram moža, kajti dobro ga poznam, da ima od-kritosrčne ideje ter si jako prizadeva, da bi nam kaj koristil; vendar mu nekateri preveč slavo pojo. Po volitvah za župana so ga nekateri po časopisih ime-novali celo za Slovence; tisti menda ne poznajo razločka raz-dalje med Ljubljano in Zagrebom. Priporočal bi, da letos, ko bomo stopili zopet v bojne vrste na volilni dan, da si Slo-venci izvolimo v resnici Slovence za župana, saj nas je okrog 70% pravih Slovencev tukaj. Ne sme nas pri tem nič raz-dvojiti in ne smemo biti sosed-vsi led te časti morda nevoščilj-ivi, ako je on slučajno kandidat za župansko mesto. Pri tem je treba samo poštenost, če je zmožen ta posel opravljati, te-daj mu dajmo vso našo sloven-sko podporo. — S pozdravom,

Joseph Ule.

Canonsburg, Pa. — Tukajšnji dramski klub "Soča" bo v nedeljo 6. marca vpriporobil, oziroma ponovil zanimivo igro "Prisega o polnoči," ki je bila tukaj vpri-zorjena 10. januarja. V igri nastopa okrog 30 oseb. Ponov-no bo igra vpriporjena na splo-dno željo občinstva. Vstopnina bo v soglasju z današnjimi raz-merami samo 25 centov za ose-bo. Igra bo vpriporjena v dvo-rani društva Postojnska jama in se prične ob treh popoldne. V odmorih bo nastopil tukajš-nji pevski zbor "Ilirija" pod pod vodstvom Mr. R. Pieterška iz Bridgeville, Pa. Zbor "Iliri-ja" je v tej okolici po svojih iz-

bornih nastopih že dobro znan, zadnje čase pa ga je imela pri-liko spoznati tudi širša javnost, ker je nastopal na radio oddaj-ni postaji v Washington, Pa.

Dramski klub "Soča" se pri-poroča vsem tukajšnjim in oko-liškim rojakom za velik poset igre "Prisega o polnoči" v ne-deljo 6. marca popoldne.

Za dramski klub "Soča":
John Zigman, tajnik.

Vabilo na sejo

Tem potom se naznanja vsem pevcem in podpornim članom pevskega zbora "Naš Dom" v Lorain, O., da se vrši redna mesečna seja v nedeljo zvečer, dne 28. februarja ob 7:30 v Sloven-skem Narodnem Domu. Vljudo-ste vabljene, da se v polnem številu udeležite te seje, ker bo več važnih točk na dnevnem redu, posebno se glede pomla-danskega koncerta, katerega namerava naš zbor prirediti na velikonočno nedeljo, dne 27. marca t. l. Vabimo tudi pod-porne člane; le pridite, ker smo na zadnji sklenili, da vam—no, le pridite, pa boste videli kaj bo.

Z narodnim in pevskim po-zdravom,
Odbor.

DEPORTACIJA DVEH SLO- VENK IZ CLEVELANDA

Kot posnemamo iz lista "The Cleveland Press," sta bili 16. februarja prijeti od zveznih na-seljeniških oblasti dve mladi Slovenki, ki sta obtoženi, da sta nepostavno prišli v deželo ter se ju namerava deportirati nazaj v Jugoslavijo. Ena od njiju se je šele pred kratkim poročila.

Prizadeti sta Mrs. Anna Brodnik iz 1174 E. 60th St., stara 25 let, in Miss Justina Zakrajšek, stara 26 let, ki je bila zaposlena kot služkinja na 10221 Westchester Ave. Obla-sti trdijo, da sta pred več leti prišli v deželo s pomočjo pot-nih listov, ki so bili izdani za dve drugi dekleti. Anna je po-ročila Antona Brodnika, ki je naturaliziran državljan, šele pred mesecem dni. Naseljeni-ški inspektor F. W. Murphy iz-javlja, da sta obe doma iz Skof-ljice, Jugoslavija. Trdi se, da sta dobili potne liste od dveh v Ameriki rojenih deklet, ki sta se vrnili v domovino svojih staršev ter tam ostali.

Ako je obtožba resnična, se Anna ne bo mogla nikdar več povrniti v Ameriko k svojemu možu. Upanje, da bo delavski department, ki ima v rokah take zadeve, postopal milostno, je jako majhno.

DIREKTA PROGA ZA DUBROVNIK

Nova določba Cosulich paro-brodne družbe je, da bodo v bo-doče, njene velike brze in luksu-zne ladje pristajale v Dubrovniku in Splitu. Ta nova določba je naš narod v toliko zainteresirala, da se je mnogo naših rojakov že odločilo po tej progi potovati v staro domovino.

Prijav je toliko, da je Cosu-litch družba odredila posebno plo-vitbo za naše potnike s svojima velikima in modernima morskima palacama "Vulcania" dne 12. aprila in "Saturnia" dne 29. aprila.

Te plovitbe bodo vodili izkuše-ni in večji naši jugoslovanski za-stopniki, ki dobro razumejo po-streči svojemu narodu.

Umevno je, ko bosta označena dva parnika na potu v stari kraj, bo na istih za naše potnike na razpolago domača jed in pijača, da se bo vsakdo počutil kot doma.

Opozorjamo na oglas Cosulich linije v današnji izdaji našega lista.

SLOVENSKI PASIJON

V nedeljo 20. marca, to je na Cvetno nedeljo, bo društvo Kri-stusa Kralja št. 226 KSKJ zo-pet uprizorilo veliko krščansko dramo Pasijon. Še nobena igra, kar se jih je igralo kedaj med

Slovenci v Ameriki, ni bila igra-na s tako velikim uspehom, kakor Pasijon. V dveh letih je bil uprizorjen Pasijon petkrat in vsakokrat je bila prostorna dvo-rana S. N. Doma polna. Občin-stvo je bilo takorekoč preseneče-no nad vsakim dejanjem. Vsak se je izrazil, da ni kaj ta-kega pričakoval, kar je videl. Splošno mnenje občinstva je bi-lo, da je Pasijon nekaj posebnega, nekaj, kar se še ni videlo poprej med Slovence v Ameriki. Saj je pa tudi dovolj dragoceno-sti: obleke, kulise, kar je sta-lo društvo nad \$2.500. Obleka je bila izdelana na Bavarskem. Kakor hitro se je zaznalo, da se bo Pasijon tudi letos priredil, je takoj nastalo veliko zanimanje vseh. Ze veliko vstopnic se je prodalo, akoravno jih do sedaj še nismo imeli v predpro-daji, so jih rojaki kar naprej naročali. Pa ne samo iz Clevelanda, ampak tudi iz sosednjih naselbin so prišla naročila za vstopnice.

Ker bo pa Pasijon to leto sa-mo enkrat uprizorjen in so tudi cene vstopnic zelo znižane, zato se priporoča vsem, kateri želijo videti to veliko dramo, da si ta-koj preskrbite vstopnice. Cene istim so sledeče: \$1.50, \$1.00, 75c in 50c. Dobite jih pri Jo-sip Grdini na 6121 St. Clair Ave.

Glavno vlogo Jezusa bo igral Josip Grdina. Videli ga boste pri zadnji večerji, ko umiva no-ga apostolom, jih uči in se od njih poslavlja, in nazadnje po-stavi najsvetejši zakrament sv. Rešnjega Telesa. Potem naroči svojim apostolom: "To storite v moj spomin!" Že ako boste videli to dejanje, se ga boste spominjali vse svoje življe-nje. Tako se vrste dejanja od prvega, Cvetna nedelja, do zad-njega, ko vstane iz groba ves ča-stit in povelčan.

Videli boste Judeža-izdajalca, kateri tako živo nastopi in vam pokaže, kam človeka pripelje pohlep po denarju in udobnem življenju. On pokaže ves strah in grozo obupanega človeka.

Videli boste hudobnega Kaj-feža, lahkoživca Heroda in ne-odločnega Pilata, ki se poda na pritisk židov in obsodi nedolž-nega v smrt, akoravno ne najde nobene krivice nad njim. Sre-čali se boste z Marijo in čutili boste tudi v njeno veliko žalost, ko ga vidi vsega krvavega in na križ pribitega sina.

Ker v igri nastopi do 150 igralcev, zato ni mogoče vsega opisati. Pridite k tej predsta-vi, da vidite sami. Ne bo vam žal za čas, katerega boste zgubili pri Pasijonu.

Joseph Ponikvar,

DVAJSET LET MED CLEVELANDSKIMI SLOVENCI

John J. Oman

Veste, to niso špasi, če kdo začne pisariti. Mislim sem, da bom v par tednih vse popisal. Tukaj je že četrty del in četrty teden, pa sem šele v Cleveland prišel. Zopet in zopet prihaja-j spomini, kateri silijo na pa-pir. Zato ima Gorenjek krepak izrek, ko pravi: "Beseda besede prinese, mačka pa miš, upa-ta pa drevo..."

No, torej v Cleveland sem prišel. "This way out," je vpil "črni kranjec," ki nam je strel-gin na nas iskrtačil, dokler ni dobil kvodra. Vesel, da je mo-je dolge poti konec, hitro oble-čem težko zimsko suknjo, ka-tera je bila v Minnesoti neob-hodno potrebna in sledim dru-gim potnikom, ki so se izkrcali. Kovček mi je odnesel črni slu-ga pokorni že popred.

O Clevelandu sem večkrat čit-al, da je najbolj industrijalno mesto na svetu. Razume se, da sem pričakoval vse drugo sorazmerno. Takoj prvi pogled na postajo mi je zadal strašno razočaranje. Bila je to bajta, zakajena in črna, kakor tisti črni "Kranjec," ki se nam je na vlaklu priklanjal. Kdor da-nes pride v Cleveland, se ne more načuditi krasoti in lično-

sti velikanse nove postaje. Takrat pa je postaja izgledala kakor "akrap jard."

Nisem dalje ogledoval posta-je. Moja skrb je bila sedaj, da pridem v stiko s kako dušo, ki mi more dati nasvet, kam naj se obrnem, da pridem k sv. Vidu. Da ne bi kdo vedel, da sem grinar v Clevelandu, nisem hotel povpraševati. Ko se tako oziram po telefonu, mi prideta nasproti dva možka in se mi amežita naravnost v obraz. "Kaj pa, hvaldnika, ta dva na meni vidita tako smešnega?" si mislim in pogledam, če je obleka v redu. Ravno sem mis-lil iti mimo njih, ko me eden prime za rokav in pravi:

"No, kar tako možko naprej pa tudi ni treba."

Pogledam nazaj, bil je Fa-ther Ponikvar in dr. Seliskar, katerega sem videl enkrat po-prej, in dasi je bilo že več let, spoznal sem ga še radi njegove podobnosti svojemu stricu, ško-fu Trobcu.

"Welcome to Cleveland," se je smejal doktor in me gledal, kakor da sem neka nenavadna stvar. Ko vidi moško zadrego, takoj pojasni: "Veste, midva sva bila malo v zadregi. Nobe-beden izmed naju vas ni videl že več let. Bala sva se, da vas morda izgrešiva. Končno sva uganila, da bova gledala po ka-ki veliki zimski suknji. In res sva sva po tem vašem kožuho spoznala."

"Kaj tukaj ljudje ne nosijo zimskih sukenj?" vprašam ma-lo hud, da so se njih slutne uresničile.

"Seveda jih nosijo," je hitro poprijel doktor, "pa ne takih kožuho, kakor v Minnesoti. Tukaj so zime milejše."

"To me pa jako veseli. Zi-ma mi ni bila nikdar po volji. Še par takih vesti mi povejta, pa bom dobre volje in vama bom odpustil, da sta se mi sme-jala." Samo še enkrat pozneje sem oblekel tisti kožuho. To je bilo tisto leto, ko je meseca no-vembra prihrulila strašna sne-žena burja in vse mesto zagri-nila v dva čevlja debelo sneže-no odejo. Prišel je klic k bol-niku. Sneg je padal gosto, da se ni videlo nikamor. Veter je tutil okoli vogalov, kakor lačni volkovi. Vzel sem svoj mali kovček, v katerem sem nosil vse potrebno za bolniške obiske in šel sem ven v burjo ter se prav domačega počutil v onem vremenu, kakor severni med-ved. Nekaj let pozneje pa je prišel neki slovenski siromak v mrzlem zimskem dnevu in pro-sil za nekaj obleke. Hitro sem skočil—takrat sem bil še bolj mlad, sem res lahko skočil—pod streho, po moj kožuho in sem mu ga dal, da sva bila oba vesela, jaz da sem se iznebil kožuho, on pa, da je dobil tako gorko suknjo.

Mesta Cleveland tisti večer nisem videl skoraj nič. Noč je bila in sneg je sipal iz neba, kakor bi ga stresal iz vreče. Dr. Seliskar je imel svoj avto-mobil zunaj postaje, v katerega smo se splazili in se odpeljali po cesti naprej, kam? tega ni sem takrat vedel, in mar mi tudi ni bilo, da sem bil le med svojimi ljudmi.

Med potjo proti sv. Vidu sta mi pričela pripovedovati sledeč dogodek:

"Ko sva peljala po St. Clair Ave. proti postaji, se je prizi-bal neki tujec iz enega izmed salunov—St. Clair je bil pred 20. leti cesta salunov—in vide-lo se je, da mu je precej pijače zlezlo v noge. To je čisto na-ravno," je dejal doktor, če člo-vek ves dan pri bari stoji in pije, da mu bo končno nekaj pi-jače zlezlo tudi v noge. Tako je temu ubogemu tujcu zlezlo precej pijače v noge, in ko je on prilezel iz saluna, je bila vidna velika neeindnost in raz-por med nogami. Leva je ho-tela iti na levo, desna pa je zahtevala svoje pravice in člo-vek je vintal iz ene strani na

drugo. Končno pa se je možu zdelo že vse preneumno, zato je krenil naravnost po strani na cesto prav v hipu, ko sva midva peljala mimo."

"Dr. Seliskar je vozil," je hitro popravil Father Ponikvar.

"Da, jaz sem krmaril," je po-trdil doktor, "pa ne prehitro. Če bi bil hitro vozil, bi bili ime-li neke drugi dan pogreb. Ka-kor sem rekel, tujec z negoto-vimi nogami pa z gotovo prete-žo v glavi, se je zagnal v hipu, ko sva vozila mimo, ravno pred moj avtomobil in je prišel v tesnejšo stiko z mašino, kot je dobro za človeške kosti. Po-sledica je bila, da sva morala ustaviti in iti nazaj pogledat, koliko, če kaj, je ostalo tujca na cesti, koliko pa se ga je dr-žalo najinega avtomobila. Ker sva vozila počasi, je ležal tujec sicer še ves tam, le izgledal je nekako tako kakor cunjasta punčka, katero je polletni sul-tanček pestoval par dni."

"That is too bad," sem rekel iz sočutja do tujca.

"Yes, that is a bad omen," je dejal doktor.

"No, sedaj smo doma," je dejal Father Ponikvar, ko smo zavili iz St. Clair Ave. na neko stransko cesto. "Kje dom je moj?" vprašal sem radoveden, kakšno je župnišče.

"Tam, ta hiša," pokaže Fa-ther Ponikvar na leseno hišo, skromno in danes že petkrat premajhno za faro kot je sv. Vida. Prav veseli me, da mo-rem ob tem pisanju čestitati faranom sv. Vida na krasni no-vi cerkvi, kakor tudi primer-nem župnišču. Father Ponikvar se gnezdi že 25 let v davno pre-skromnih prostorih. Zaslužil je kaj boljšega in čast faranom, ki so mu pripravili župnišče, čež katerega ga ni, ne tu v Ameriki med Slovence, ne v starem kraju.

Ljudje večkrat povprašujejo, zakaj bi moralo biti župnišče tako prostorno. Pravijo, čemu vendar, saj nima družine. Sam je, ali pa k večim ima enega ali dva kaplana?

Župnišče ni samo stanovanje. Župnišče mora imeti, če je ma-la župnija, vsaj čakalno sobo, uradno sobo, obednico, katera mora biti zadosti velika za vse slučaje, kakor ob 40-urni po-božnosti in drugih sličnih časih, ko je treba poklicati na pomoč več duhovnikov. Če ima fara še kaplana, sta potrebna dva urada poleg čakalne sobe. No-ben ne obravnava rad svoje osebne reči javno pred drugimi. Poleg tega je potreba spalnih sob in vsaj eno ali dve za slučaj obiska. Imeti mora župnišče razne shrambe za knjige in župne rekorde ali zgodovinske reči. Cim več je župnija, tem večji mora biti tudi župnišče, da zadostuje. To omenjam za-to, ker sem že večkrat slišal oporekanje, češ, čemu tako prostorno župnišče?

Staro župnišče sv. Vida mi ni dosti bolj imponiralo kakor sta-ri depot. Vstopili smo in še malo povasovali. Father Ponik-var in dr. Seliskar sta me iz-praševala glede raznih znanecv in sorodnikov v Minnesoti, ka-teri so poslali pozdrave. Tudi za Ivan Zormanega je bilo nekaj pozdravov, katerih mu mogoče še do danes nisem izročil. Ta-krat nisva prišla skupaj, pozne-je sem najbrž pozabil. Z Ivan Zormanom sva bila nekaj časa skupaj v šoli v St. John's kole-giju. Prebil je tudi velikonočni odmor pri sv. Stefanu in ljudje so se ga spominjali kot mladega čudaka, kateri je znal izvrstno pritisniti na orglje. Piano je bila takrat še nepozna-na v ondnotnem okraju.

"Jutri boste maševali ob sed-mih," je končno rekel Father Ponikvar in s tem dal zname-nje, da je čas iti k počitku.

(Dalje prihodnje)

Vsi smo Jednotarji, zato de-lujmo eden za drugega, da bo naše delo dober uspeh imelo.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izbirna vsak tork

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Ameriki

Uredništvo in upravljanje
6117 St. Clair Avenue
Telephone: Henderson 3912
CLEVELAND, OHIO

Naročnina:

Za člana, na leto \$0.84
Za nečlane \$1.00
Za inosemstvo \$3.00OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order
Issued every TuesdayOFFICE: 6117 St. Clair Avenue
Telephone: Henderson 3912
CLEVELAND, OHIO

Terms of Subscription:

For Members Yearly \$0.84
For Nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$3.00

83

K 200-LETNICI GEORGE WASHINGTONOVA ROJSTVA

Ameriško ljudstvo spoštuje George Washingtona kot "očeta naše dežele," ker je bil uspešni vojskovodja v vojni za neodvisnost in prvi predsednik Združenih držav, pred vsem pa, ker je bil velik državnik, ki je začel pot nove republike.

Z ustanovitvijo trinajstoric "Združenih držav" je prišla nova državna tvorba na svet. Kot popularni vojni junak je Washington imel lepo priliko, da se proglasi monarhom, in mnogo njegovih prijateljev je zares delovalo za to. On pa je ogorčeno odklonil ta predlog. Mesto tega pa je ubral neizkušeno pot demokracije. V Novem svetu se je bila utrila vrsta zapadno-evropske civilizacije, ki ni imela duha za monarhijo ali državno cerkev. Ni imela ni knezov, ni grofov, ni plemenitaških naslovov, ki bi stremele po priznanju in moči. "Vsi ljudje so rojeni enaki," ta fraza, ki jo je Jefferson uvrstil v izjavo Neodvisnosti, je postala geslo Washingtonove vlade in ustave vseh posameznih držav so izražale isto geslo.

George Washington se je rodil 22. februarja, 1732 na Wakefield tobačni plantazi v Westmoreland okraju v Virginiji kot pravnih priseljencev. Ostal je brez očeta v rani mladosti, v 16. letu je zapustil šolo in postal zemljemerec. Za njega je bil angleški zakon o kolkovanju, ki je razburil duhove kolonistov, "strašen napad na svobodine kolonij." Leta 1769 je podal izjavo, "da je treba ohraniti svobodo, ki smo jo podedovali od naših prednikov." Bil je delegat na prvem in drugem kontinentalnem kongresu.

Washington kot vojak. Prišla je potem znamenita noč 18. aprila, 1775, ko so britanske čete pod poveljstvom generala Gage dobile nalog, da ujamejo dva ameriška prvaka, John Hancock in Samuel Adamsa in da jih privedejo pred sodišče kot veleizdajalca. Britanske čete so odkorakale iz Bostona v Lexington, kjer je Hancock živel. Prišlo je do zgodovinskega spopada z oboroženimi Amerikanci, zvanimi "minute men." Izbruhnila je revolucija.

Na predlog Adamsa je kontinentalni kongres izbral Washingtona vrhovnim poveljnikom kontinentalne vojske, ki začetkom ni bila pravzaprav nikakva vojska, marveč oborožena skupina. Trebalo je vojaške ženjalnosti, da se to skupino spremeni v organizirano silo, ki bi se mogla upirati daleko jačjemu, dobro organiziranemu in dobro preskrbljenemu sovražniku. To je Washington dosegel s pomočjo svojih prijateljev z druge strani Atlantika, kot so bili baron von Steuben, De Kalb, Rochambeau, Lafayette, Kosciusko in Pulaski. Po dolgih letih težke borbe in mnogih porazov je Washington končno ujel britanskega vojskovodjo, generala Cornwallisa v zankjo pri Yorktownu v Virginiji in ga prisilil v predajo vse njegove vojske dne 17. oktobra, 1781.

Washington kot državnik. Na ustavni konvenciji leta 1787 je bil George Washington soglasno izvoljen predsednikom. Washington je sprejel to čast iz dolžnosti, kajti politično vodstvo mu ni bilo po godu. Pisal je, da je zasedel vladno "z občutkom, ki ga ima zločinec, ko ga vodijo na ubijališče."

Tisti čas je prebivalstvo Združenih držav znašalo okoli štiri milijone raztresene čez ogromno pokrajino in brez pravih prometnih sredstev med seboj. Dežela je bila še uboga, ali vsebovala je neomejeno naravno bogastvo. Ta mali narod se je lotil politične in družabne osnove na veliki podlagi, da udeleži ono, kar so grški filozofi pred 22. stoletji poprej izvrševali v teoriji in domisljiji.

Z velikansko marljivostjo se je Washington posvetil brezprimerni nalogi organiziranja federalne vlade. Tekom šestih mesecev je kongres organiziral federalno pravosodje, narodni dolg je bil urejen in kongres se je dal pogovoriti, da prevzame nase dolgove držav. Dvakrat tekom svojega predsednikovanja je Washington preprečil izbruh vojne, ker je dobro znal, da mlada republika potrebuje mir in ne bi mogla prenesti bremena vojne. Napadalo so ga strastno, ker je hotel preprečiti izbruh vojne z Anglijo, ali Washington je ostal odločen in raje je sklenil nepovoljno poravnavo.

Bil je v drugič izvoljen predsednikom, tretjič je pa odločno odklonil kandidacijo in s tem postavil načelo, ki je še danes v veljavi. Umaknil se je v privatno življenje, ko je izdal svojo zgodovinsko "poslanico za slovo" (Farewell Address). V tej poslanici je zahteval pravico politike Združenih držav. V tej poslanici je Washington pozval Amerikance po rojstvih ali po izboru v službo novi domovini. Svoboda je treba obvarovati potom edinstva in bratke ljubezni. Narod mora biti pravičen, ravno kot poedinec. Svaril je pred vojnim duhom in vojaškim strastem. Amerika, odstranjena od sporov drugih velikih narodov, naj ne ima preveč ozkih prijateljev ni sovražnikov, marveč naj ostane v prijateljskih odnosih z vsemi narodi sveta.

Tri leta po umirovljenju je George Washington umrl na svojem posestvu v Mount Vernon, Virginia, in sicer dne 14. decembra, 1799.

Leta 1783, takoj po koncu revolucionarne vojne, je kongres sklenil, da se dvigne spomenik v čast Washingtonu. Politične homatije so preprečile izvršitev tega sklepa za mnogo let. Velikanski Washingtonov spomenik v Washingtonu, D. C., je bil posvečen 21. februarja, 1885, torej več kot 100 let po onem sklopu.

Vsekdo je še videl slike te velikanke piramide. In 42 slikarjev in kiparjev se imenuje kot tvoritelje tega spomenika. Ime Washingtona nosi glavno mesto Združenih držav in ena izmed 48 držav, razun tega je še mnogo mest in okrajev njegovega imena in ga ni mesta ni vasi, kjer ne bi bila kaka cesta imenovana po njem.

Večna čast in slava Washingtonu!

Ogromen spomenik Geo. Washingtonu

V Črnem hribovju (Black Hill) Južne Dakote se nahaja velik skalnat hrib Rushmore, ki bo postal v kratkem času zelo znamenit. Že pred več leti je kongresna zbornica odobrila načrt, da naj se postavi štirim najbolj zaslužnim predsednikom Združenih držav, Washingtonu, Jeffersonu, Lincolnu in Rooseveltu ogromne spomenike, vklepane vrh skalnate gore Rushmore. To težavno umetniško delo je prevzel sloveči ameriški kipar Borglum, kateremu pomaga številno kamnosekov. Meseca avgusta letos bo spomenik Washingtona in Jeffersona že gotov, katera bo na slovesen način odkril predsednik Hoover.

Kako ogromno bo to delo, nam kaže sledeči opis Washingtonovega spomenika. Samo glavno bo tvoril vrhunec skale v višini 60 čevljev; to je velikost, oziroma višina kake štiri nadstropne hiše; nos bo dolg 15 čevljev; ves Washingtonov život, oziroma postava pa 420 čevljev. Ob jasnem vremenu bo mogoče ta spomenik videti 18 milj daleč. Pod tem naravnim spomenikom bo označen z velikanskimi pozlačenimi črkami kratek življenjepis Washingtona, kojega bo mogoče čitati iz razdalje treh milj. Kipar Borglum zatrjuje, da bodo ti spomeniki vrh Rushmore hriba v Južni Dakoti trajali na tisoče in tisoče let, kot znana sfera in piramide v Egiptu.

Februar, mesec katoliškega tiska

Prezvišeni Hugh C. Bokle, škof pittsburski, predsednik tiskovnega odseka "National Catholic Welfare Conference," je določil mesec februar za katoliški tiskovni mesec. V svojem listu pozivlja katoličane v Združenih državah in jih opominja, da stojijo ravno v sedanjem času gospodarske depresije katoliškemu časopisu, ki ravno v sedanjih krizi prav poseben trpi zvesto ob strani. Ravno v teh časih vseobsega nemira je katoliški tisk kot oznanjevalec in branitelj resnice bolj potreben kot kdaj prej. V našem času, ki je ves prepojen z novopoganskim duhom, je za nas največje važnosti, da se svetovni dogodki poročajo resnično in pojasnjujejo iz strogo katoliškega stališča.

Ne bomo tajili, da tudi drugi listi poročajo dnevne dogodke, iz njihovih poročil je pa opaziti duha, ki nima ničesar skupnega s krščanskim svetovnim naziranjem, ki mu pogosto celo nasprotuje. Posebno kar se tiče dogodkov verskega, cerkvenega značaja, kažejo ti listi pogosto nevednost, netočnost, zmešnjavo pojmov, ki ima pogosto sličnost z lažmi in neresničnostmi. Ali se zgodi to namenoma ali ne, to na dejstvu ničesar ne izpremeni, da se zapeljejo nekatoličani in tudi katoličani v najvažnejših zadevah v zmotu.

Mislimo, da je na mestu, če se obrnemo na naše naročnike, na katoliško slovensko ljudstvo sploh z resno besedo. Osebo podjetja se dovoljuje z zaslužkom, katerega bi niti mnogi brezposelnici ne hoteli sprejeti. To smo storili, da smo znižali plače, kar največ smo mogli, da zagotovimo obstoj našega najstarejšega dnevnika in ga narodu ohranimo. Če hočemo katoliški Slovenci imeti svoj katoliški dnevnik, morajo storiti svojo dolžnost.

Rekli smo, da je mesec februar mesec katoliškega tiska. Da bo imelo to tudi praktičen pomen, se morajo katoliški Slo-

venci ta mesec posebno zavzeti za svoj list in ga podpirati. To bodo storili, če svojo naročnino točno plačujejo. Podpirali boste svoj list, če mu pridobivate nove naročnike. Pri dobri volji bi se še v marsikaki naselbini lahko marsikaj doseglo, treba je agitacije. Velika podpora bi bila za list, če bi katoliški trgovci pogostejše oglašali v svojem katoliškem listu. To poglavje je eno najbolj žalostnih pri katoliškem listu. Poglejte na velikost in število oglasov pri drugih listih!

Na vas, dragi katoliški Slovenci, je ležeče, če bomo "Amerikanskega Slovenca" še nadalje izdajali kot dnevnik! Pripravljeni smo do največjih žrtev, potrebujemo pa vaše sopolnosti, ne pustite, da bo mesec februar minul, da ne bi vsakdo kaj storil za svoj list. Kaj bo vaš odgovor? "A. S."

Ivan Zupan:

HREPENENJE PO POMLADI

Rože vse so odcvetele, drevje več ne zeleni. Ptice proč so odletele, petja ni več slišati.

Ž njimi rad bi zopet bival, če bi krila le imel, v južnih krajih radost vžival s pticami bi skupno pel.

Tam, pomlad je stalna, večna, polna cvetja in krasi; tam bi bila duša srečna, vse drugače kakor tu...

O Buhovem slikarstvu

S pota.—Ob 10-letnici smrti blagopokojnega Msgr. Buha je prineslo Glasilo K. S. K. Jednote poleg čitva tudi nekaj slik. Naj k temu naknadno dostavljam, da Buhovim slikarstvu, kolikor ga je izvršil sem prišel na sled leta 1908, ko sva se mudila na obisku v Sloveniji. Takrat sva njegove reči pregledovala in našel sem dopisnico, z leta 1879, poslano iz New Yorka, da se da iz slike Ecce Homo dobro kopijo napraviti.

Ko sem tedaj Msgr. Buha vprašal o njegovih delih, mi je omenil, da je rad kaj slikal, ko mu je prosti čas dopuščal. Našla sva tudi zabojček z različnimi barvami, čopiči in pripravami za slikarstvo. Msgr. Buh je rekel, da je vse to prinesel v Ameriko še iz stare domovine. Žal, da razen par čopičev in lepo izdelanega zabojčka nisva leta 1921 našla nič drugega. Zvedel sem, da je bilo mnogo teh Buhovih stvari raznešenih na Ely, Minn., in da so se celo otroci igrali z njimi. Oljnathe slike pa hranim jaz v svoji zbirki, tako tudi nekaj obrisov ali načrtov slik, ki niso dovršene. Slika "Ecce Homo" je bila registrirana (copyright) leta 1880, slika "Mater Dolorosa" pa eno leto kasneje. Ponatis ali kopije teh dveh nabožnih slik je še dandanes najti v mnogih krajih med prvimi farmarji in naseljenci v Minnesoti.

S tem je torej ugotovljeno in dokazano, da je bil pokojni Msgr. Buh tudi slikar. Glede tega imam tudi pisana potrdila pokojnika samega in od drugih. Tako je bila svojedobno v Tower, Minn., na steni lepa oljnathe slika s podpisom, da jo je naredil Msgr. Buh; kje je danes ta slika, ne vem. To se omeinja tudi v neki mali zgodovinski knjigi o towerski naselbini, sestavljeni po pokojnem misijonarju Grossu in Ločnikarju, ko sta navedena še pred Rev. Buhom obiskovala naselbino Tower.

Cerkev sv. Martina na Toweru je začel graditi francoski misijonar Rev. Champagne, to da dovršil jo je Rev. Buh leta 1888, kjer je še naprej nada-

ljeval svoje dušno pastirsko delo.

Na nekem Buhovem žepnem zemljevidu vidim označeno, da sta bila z misijonarjem Pircem že leta 1864 pri Indijancih ob Vermilion jezeru blizu sedanjega mesta Ely, Minn. Tedaj sta v zimskem času peš prepotovala nad tisoč milj od Crow, Wing (Vranje peruti), tjakaj do Rainy Lake, od tam pa do kraja, kjer se nahaja naselbina Tower. Tako hranim tudi več Buhovih žepnih zemljevidov, ki so mu služili na misijonskem potovanju. Približno vem za vse stvari, katere je imel Msgr. Buh v svoji ogromni zbirki. Mnogo teh stvari je sedaj v Duluthu; lahko bi se o njih naredilo kaj več opisov in pojasnil, ko sva bila z Msgr. Buhom ondi skupaj, če bi ne bila nepričakovana smrt tega prekrizala. Kakor hitro se malo bolj pozdravim, bom tudi svojo zbirko bolj natančno preiskal. Za ono, kar je bilo dosedaj že v razstavi, mi je vzelo tri tedne časa, da sem vse uredil.

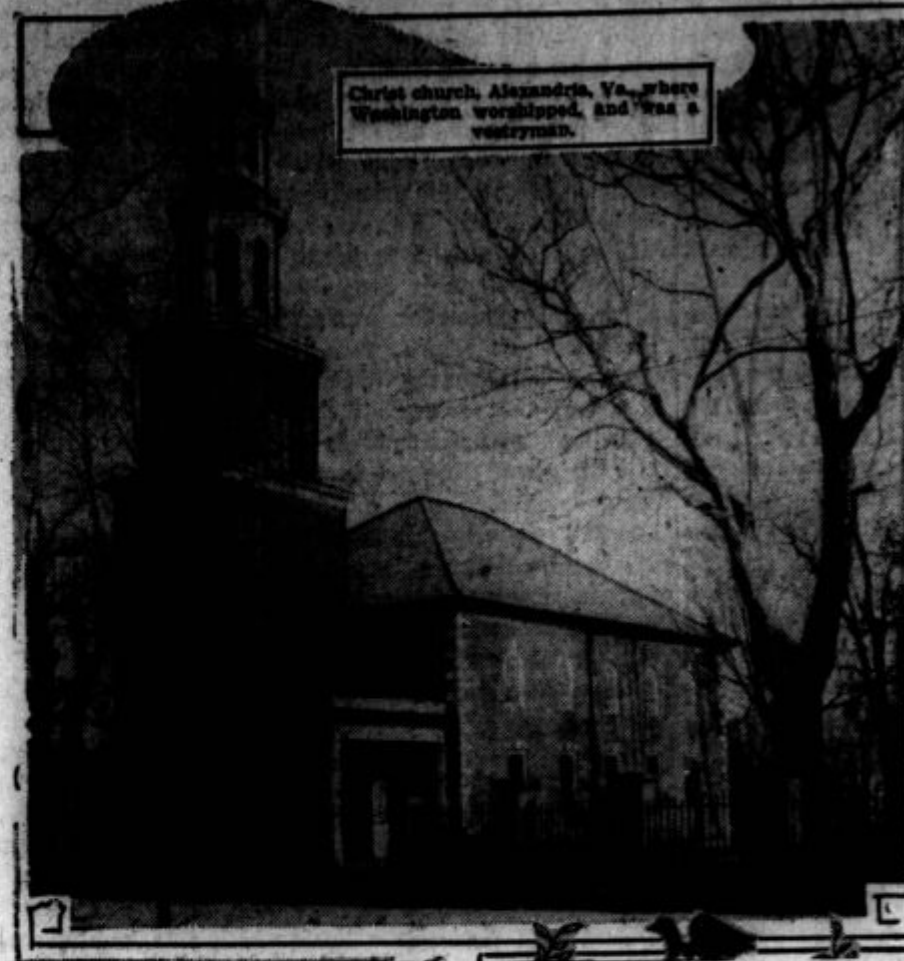
V oni izdaji Glasila (dne 9. februarja t. l.) je tudi slika Slovenskega Doma v Tower, Minn. Žal, da nimam pri rokah podatkov, kdaj ravno je bil ta dom zgrajen; bil je pa gotovo prvi Slovenski Dom v Ameriki. One, lepo tiskane delnice tega Doma so neke v moji zbirki, z označbo imen delničarjev. Znano mi je pač, da so to stavbo gradili pod zaščito slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda, in delničarji niso bili samo iz Minnesote, ampak tudi od drugod. In ker se je pisalo, da so zgorale v tem domu prve knjige društva sv. Cirila in Metoda, št. 4 KSKJ, Tower, Minn., to ne bo resnica, kajti zgorale so šele leta 1895 že druge društvene knjige; kajti prve so bile v Buhovi zbirki, katere imam nekje jaz. Blaga duša, pokojni Msgr. Buh je spravljal skupaj vse, kar je bilo le kaj zgodovinskega; škoda le, ker se je že mnogo porazgubilo ali pa uničilo še za časa Buhovega življenja in tudi kasneje.

Zdaj vidim v časopisih, da se tudi v Sloveniji zanimajo za zbirko stvari naših ameriških slovenskih misijonarjev, kar bi radi spravili v muzej. Radi bi dobili zlasti ono zanimivo Buhovo skrinjo, katero je prinesel seboj iz domovine leta 1864; to skrinjo, polno slik, drugih dokumentov in stvari sva pustila z Msgr. Buhom leta 1921 na Ely, Minn.

Matija Pogorelec.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

Ali imate še svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti?

Cerkev Kristusa v Alexandria, Va., v katero je hodil George Washington in bil nje faran

KDO MORE BITI DEPORTIRAN

V zadnjih letih so deportirali iz Zedinjenih držav po več kot 15,000 inozemcev na leto. Kakor pa je razvidno iz poročila Wickershamovega odbora, Labor Department preiskuje vsako leto pravico kakih 100,000 inozemcev, da-li smejo ostati v Zedinjenih državah. Številno inozemcev v Zedinjenih državah, ki bi bili podvrženi taki preiskavi, je seveda mnogo večje.

Ker je toliko inozemcev, ki niso v stanu dokazati svojo pravico do zakonitega bivanja v Zedinjenih državah, je umestno, da poznajo določbe deportacijskega zakona.

Inozemci so pripuščeni v Zedinjene države takorekoč na poizkušnjo, kajti vlada Zedinjenih držav si pridržuje pravico izgnati vsakega inozemca, ki do gotovega roka pokaže, da ne odgovarja določenim zahtevam. Ta rok, do katerega je inozemec takorekoč na "probation," ni povsod isti. V nekaterih slučajih znaša pet let, v drugih traja sploh za vedno.

Inozemec more biti deportiran radi gotovih okoliščin ali dejanj, nastalih oziroma storjenih po prihodu v Zedinjene države. Ali on je tudi podvržen deportaciji radi načina, kako je prišel, in radi okoliščin, obstoječih pred prihodom. Na primer, vsakdo, ki je bil pred svojim prihodom v Zedinjene države priznan krivim zločinu nemoralnega značaja oziroma ki priznava, da je storil tak zločin, tudi če ni bil kaznovan, more biti deportiran vsak čas, pa naj si bo še tako dolgo v Zedinjenih državah.

Isto velja za inozemce, ki so bili anarhisti za časa svojega prihoda, pa jim je vendarle uspelo priti v Zedinjene države, in tudi za druge vrste inozemcev.

Deportacija radi nepostavne prihoda. Kakor stvari sedaj stoje, inozemec, ki je prišel nepostavno v Zedinjene države, ali sploh ni podvržen deportaciji, dokler ostane znotraj mej Zedinjenih držav, ali pa je podvržen deportaciji za vse čase.

Vsi oni, ki so prišli pred dnem 1. julija 1924, ne morejo biti deportirani, kajti petletni rok, ki je veljal do leta 1924, je zdaj naj že iztekel. Oni, ki so prišli nepostavno pred dnem 3. junija 1921, imajo celo pravico legalizirati svoje bivanje in potem postati državljani. Ista pravica se bržkone podeli v bodočnosti sploh vsem, ki so prišli pred 1. julijem 1924.

Edina nevarnost za te inozemce, ki so prišli pred 1. julijem 1924 obstoja, ako zapustijo ozemlje Zedinjenih držav, pa

naj bo tudi za par minut izven nekihanske ali kanadske meje. Čim so zunaj, se ne morejo poravniti in ako to vendarle storiijo nepostavnim potom, so podvrženi kazenskemu postopanju in morejo biti deportirani vsak čas. Kajti zadnji prihod je oni, ki je odločilne važnosti.

Deportacija v roku petih let. Inozemec utegne biti ena izmed onih oseb, ki jih priseljeniški zakon ne pripušča v Zedinjene države, pa vendarle je mogoče, da ga pripustijo, ker priseljeniška oblast ni znala, da je on tak. Zakon na primer izključuje vse umobolne osebe, jetične ljudi, prosjake, take ljudi, ki vsled telesnih ali drugih hrib bi utegnili pasti na breme javnega dobrodelstva itd. Ako kasneje pride na dan, da so taki inozemci ob svojem prihodu spadali v eno izmed teh vrst, podvrženi so deportaciji, ali le v roku petih let po svojem prihodu, ne več kasneje. V slučaju pa, da je inozemec tekom prvih petih let dobil javno podporo ali, kakor pravijo, postal "public charge," je njegova deportacija mogoča le tedaj, ako se dokaže, da njegova nesposobnost, da bi se sam vzdrževal, izvira iz razlogov, ki so že obstojali pred njegovim prihodom.

Deportacija ne glede na čas prihoda. Sledeči so podvrženi deportaciji vsak čas po svojem jem prihodu v Zedinjene države:

1.—Inozemci, ki so prišli nepostavno v Zedinjene države od 1. julija 1924 naprej, oziroma, ki so ostali tukaj dlje časa, kot jim je bilo dovoljeno. Po zakonu od 4. marca 1929 nepostaven prihod po dnevu 4. maja 1929 je zločin, ki se kaznuje z zaporom ali globo ali z obojem, po kateri kazni sledi deportacija.

2.—Anarhisti ali inozemci, ki zagovarjajo nasilen prevrat ameriške vlade.

3.—Inozemci, ki so bili kaznovani radi zločina vsaj dvakrat v zapor enega leta ali več.

4.—Inozemci, ki so bili tekom prvih let po prihodu kaznovani radi zločina nemoralnega značaja v zapor od vsaj enega leta.

5.—Prostitutke in druge osebe, ki se ukvarjajo s prostitucijo.

6.—Uvozniki narkotičnih drog.

Po sedanjem zakonu vsakdo, ki je bil deportiran iz Zedinjenih držav, je za vedno izključen iz Zedinjenih držav. To velja tudi glede onih inozemcev, proti katerim je bilo izdano deportacijsko povelje (warrant of deportation), pa jim je bilo dovoljeno, da odpotujejo prostovoljno na lastne stroške.

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1894.
GLAVNI URAD: 1504 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon: 2144

Solventnost aktivnega oddelka znaša 102,27%; solventnost mladinskega oddelka znaša 173,51%.

Od ustanovitve do 31. januarja, 1932 znaša skupna izplačana podpora \$4,533,864

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 26-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 617 East C. St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MARY HOEHEVAR, 2124 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSEF ZALAB, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočnik tajnika: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blaginjak: LOUIS ŽELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNICK, 610 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A, Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LEKOVICH, 9527 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCICH, 8207 National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

JOHN ZULICH, 18115 N. 1st Rd., Cleveland, O.

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POTRNI ODBOR:

JOHN DECMAN, BOX 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORIŠEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 9208 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERNZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

POPRAVEK

V zadnji izdaji Glasila z dne 16. februarja na 5. strani priobčenem POJASNILU sobrata glavnega tajnika glede svote \$269.07, označene takoj pod izplačano svoto vrhovnega zdravnišnika, priobčeni v finančnem poročilu dne 2. februarja, se je uredništvo na jako neljubi način začetkom devete vrste označenega pojasnila urinila pomota, da se je prvo pravilno besedo "odvetniški" zamenjalo ali predručilo z besedo "zdravniški." Drugi odstavek pojasnila sobrata glavnega tajnika se ima torej pravilno glasilati sledeče:

"Da ne bo kateri mislil, da so bili ti legalni stroški napravljani po vrhovnem zdravniku, ali da so bili ti stroški v zvezi z uradom vrhovnega zdravnika, zato tem potom omenim, da so to odvetniški in sodnijski stroški, ki smo jih imeli zaradi tožb. Torej nima ta strošek z računom vrhovnega zdravnika nobene stike."

Uredništvo.

Nekaj zlatih zrn za našo Jednotino člano

K. S. K. Jednota je začetnica vseh drugih slovenskih podpor-sreča je opoteča.

Vse za vero, dom in narod! Sloga, bratstvo, pomoč! To je geslo naše Jednote.

Dobro delo boste storili, če boste kakšnega novega člana za Jednoto pridobili.

Dolžnost vsakega zavednega katoliškega slovenskega rojaka ali rojakinje je, da spada h K. S. K. Jednoti.

Skušajte ustanoviti kako novo društvo za našo Jednoto; 8 ustanovnih članov zadostuje.

K. S. K. Jednota je za naš narod prava dobrota.

Ne jutri, ampak danes se odločite za pristop v našo Jednoto.

Ne pozabite naše Jednote, ki deli članstvu razne dobrote in skrbi za vdove in sirote.

Pri K. S. K. Jednoti lahko zavaruje vaše otroke za \$1,000 posmrtninske podpore. Mesečni assessment znaša samo 30c.

Imejte Jednotine certifikate dobro shranjene pred ognjem tako kakor važno vrednostno listino.

Bodite ponosni, da imate tako veliko število Jednotinih bratov in sester, ki vam radi nudijo svojo pomoč.

Srečen in vesel je oni, kdor misli, da bo vedno lahko živel brez podpornega društva; toda sreča je opoteča.

DR. MIHAEL OPEKA:

ODREŠENJE

SEDEM GOVOROV O JEZUSOVEM TRPLJENJU

Te govore je v postu leta 1928 govoril brat glavnega predsednika KSKJ, kanonik dr. Mihael Opeka, v natrpano polni ljubljanski stolnici. Posrežje so izšli tiskani v posebni knjižici. Odzvam jih mi za letošnji postni čas z dovoljenjem ponatiskujemo v šelji, da bi prav mnogo koristili tudi našemu ameriškemu narodu.

III.

Jezus zatajen

Kristusu so v njegovem trpljenju sekali dušne in telesne rane najrazličnejši ljudje. Takorekoč vse se je bilo zarotilo zoper njega; kralj in deželni oblastnik, veliki duhovniki in pismouki, vojaki, rablji, ljudska množica. A kar je moralo Odrešenika najbolj boleti, je bilo to, da je se celo med njegovimi apostoli dobil eden, ki ga je izdal. O, neizrečena je bila žalost, ki jo je prizadela Jezusovi duši nehvaležna nezvestoba Judova!

Ni se pa med apostoli samo Juda sramotno pregrešil nad Kristusom. Se drug apostol ga je na nezasišani način razžalil. To je bil Simon Peter. Peter je Kristusa trikrat zatajil. Takole nam dogodek opisujejo evangelisti:

Ko so vojščaki in hlapci Kri-

mi, rekoč: Nisem; žena, ne poznam ga; ne vem in ne urnam, kaj praviš. In je šel vun pred dvorišče, in petelin je zapel.

Ko je pa akosi vrata šel, ga je videla druga dekla in rekla tistim, ki so tam bili: Tudi ta je bil z Jezusom Nazaretskim. In kmalu potem ga je drugi videl in rekel: Tudi ti si izmed njih. Peter je pa rekel: O človek, nisem—in tajil s prisego: Ne poznam tega človeka.

In nekako čez eno uro so pristopili ondi stoječi ter so rekli Petru: Res, tudi ti si izmed tistih, zakaj tvoj jezik te razodeva. On je tajil in rekel: Nisem. Eden izmed služabnikov velikega duhovnika, sorodnik tistega, ki mu je Peter ob Jezusovem ujetju uho odsekal, pa ga je hotel prepricati, češ: Ali te nisem videl na vrtu getzemanskem ž njim? Tedaj se je Peter začel rotiti in prisegati, da ne pozna tega človeka. In takoj je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je bil rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.

Vemo, predragi! da se je ta zgodba končala drugače nego ona z Judom, ki smo jo zadnjič premišljevali; da se je Peter, po Jezusovem pogledu presunjen, zopet obrnil k Jezusu; da je svoj greh celo svoje življenje obžaloval; da je zanj obilno zadostoval, ko je v svojem apostolskem poklicu hodil od kraja do kraja in oznanjal Kristusa Krizanega; da je spokorjen dokazal svojo poznejšo stanovitno ljubezen do Gospoda, ko je zanj umrl!—o, vse to vemo. Vendar pa moramo reči, da je tudi apostol Peter ob uri Gospodovega trpljenja hudo, hudo padel, in zveličavno bo za nas, če premislimo, zakaj je padel.

Predragi v Gospodu! Sveti moške, ki so globoko premišljevali padec Petrov, pravijo tako, da je bil eden, čeprav bolj oddaljen njegov vzrok—Petrovo preveliko zaupanje vase. Apostol Peter je bil premalo pozoren na to, kar je Kristus večkrat poudarjal: Brez mene ne morete nič storiti (Jan. 15, 5).

Mislil je, da ima sam iz sebe moč, ustavit se vsaki izkušnji, in v nevarnosti za greh. Imel se je za močnejšega od drugih in zdelo se mu je nemogoče, da bi ga moglo kaj omajati v veri in ljubezni, čeprav ga je Gospod svaril in njegovo trikratno zatajenje z gotovostjo vnaprej napovedal. Saj vemo, kako je Peter zatrljeval Gospodu, ki je le-ta neposredno pred svojim trpljenjem na njegovo vprašanje: Gospod, kam greš? odgovoril: Kamor grem, zdaj ne moreš iti za menoj, pojdeš pa pozneje. Zakaj, je dejal Peter, bi ne mogel, zdaj iti za teboj? Življenje dam zate (Jan. 13, 33).

In zopet: Gospod, s teboj sem pripravljen iti tudi v ječo in v smrt. (Luk. 22, 33). In zopet: Če se bodo vsi pohujšali nad teboj, se jaz nikdar ne bom. (Mt. 26, 33). In še: Tudi če bi bilo treba umreti s teboj, te ne bom zatajil. (Mt. 26, 35). Ah, tako ne govori ponižnost, dragi apostol! To je prevelika samozavest, to je pri vsi gorečnosti skoro napuh, a napuh hodi pred padcem, prevzetnim se ustavlja Bog. (Jak. 4, 6).

Kako podobni so v tem oziru Petru tisti kristjani, moji častiti poslušalci, ki si mnogo domišljujejo na svojo dozdevno ali tudi resnično krepkost, ki imajo sami sebe za nepremagljive, za neranljive, ki mislijo, da ne morejo smrtno grešiti in ne pasti. O prijatelji! vsak sleherni človek je sam iz vsega neizmerno slab, vsak—tudi najpobožnejši, najsvetejši—je vsakršne hudobije zmožen, če ga ne podpira božja milost, moč in zgoraj. Kdor stoji, naj gleda, da ne pade! (1 Ko. 10, 12).

Tako lahko se spotakne noga,

in človek je v prepadu; v prepadu lažnosti, v prepadu krivice, v prepadu nečistosti, v prepadu bogoslovnosti, nevere. Ne bilo bi potreba za pričevanje padca Petrovega—dovolj je drugih prič v zgodovini Cerkve, v zgodovini človeštva, v življenju in svetu, ki je okrog nas. Ne stavimo preveč zaupanja vase, marveč bojmo se slabosti svoje in zaupajmo v Boga, prosimo pomoči njegove. Treba je čuti in moliti!

Da, predragi! K čuječnosti in molitvi je bil Kristus izrečno opominjal Petra na Oljski gori. Čujte in molite, da ne padete v izkušnjo. (Mt. 26, 41). Toda namesto da bi molil, je apostol spal. V tem je bil drugi, čeprav takisto še daljni vzrok njegovega padca. Kajti, dasi Peter z opuščanjem molitve v tisti uri ni smrtno grešil—bil je truden in žalosten, in takoj ga je premagal spanec—in dasi bil zaradi same te vnevarnosti, brez drugih vzrokov, pač ne bil zatajil Gospoda, je pa vendar zanemarjanje molitve, mlačnost v molitvi, zmerom korak na poti navzdol.

Če ne molimo, kristjani moji, stoji pred durmi greh. Kadar pada živo srebro v toplomer, je znamenje, da prihaja v deželo mrz. Kadar pade v duši srebro molitve na ničlo, je znamenje, da je objela dušo zima, v kateri se potrdi in zmrazne vse, kar je kdaj tam cvečelo krepkosti. Da, da, kadar človek več ne moli, tedaj postane njegovo srce mrzlo, tako mrzlo, kakor je bila mrzla tista noč, v kateri je padel Peter. Hlapci in služabniki pa so si napravili ogenj, ker je bilo mrz, pravi sv. Janez. (Jan. 18, 187).

Ali nismo tega že videli pri drugih? ali nismo izkusili te žalostne resnice na sebi samih?

Kakor hitro pa človek zopet moli, glej! vstaja vera, vstaja krščansko upanje, začne se gibati v srcu ljubezen božja; pomlad in njeno življenje prihaja zopet v dušo, in v duši poganja in brsti vse, kar je dobrega. Zato, prijatelji, čujmo in molimo! Boljšega sveta nam ne more nihče dati. To lahko potrdijo vsi, ki so že v večnosti. Vprašajte pogubljeni v peklu: Zakaj ste tukaj? Zato, bodo odgovorili, ker nismo molili ali smo molili slabo. Vprašajte zveličane v nebesih: Kako ste prišli semgor? Po molitvi, bodo dejali, po obilni in dobri molitvi.

Toda največji vzrok, zakaj je apostol Peter Jezusa v njegovem trpljenju tako žalostno zatajil, moramo šele zdaj premisliti. Apostol se ni varoval priložitosti, nevarnosti za greh. Čemu je bil šel v družbo sovražnikov? Zakaj se je mudil pri njih, se razgovarjal z njimi? Dvorišče Kajfovo ob noči ni bil kraj za apostola Gospodovega, hlapci in dekle niso bili prava družina zanj! Zato je grešil, zato. Zato je padel tako daleč, da so prišle iz njegovih ust strahotne besede: Ne poznam ga! Ne poznam tega človeka! Kakšna laž!

Njega ne poznaš, o apostol, ki si tri leta dan z dnem hodil v njegovi družbi? Ne poznaš ga, ko si ga vendar še pred par urami na vrtu getzemanskem izdrl iz nožnice meč, da bi ga branil? Ti ne poznaš tega človeka, praviš? Samo tako ga imenuješ? Ah, ali ga nisi poprej že tolikokrat imenoval Gospoda, Mojstra, Učenika? Ali nisi nekoč slovesno izpovedal pred njim: Ti si Kristus, Sin živega Boga? (Mt. 16, 16).

In zdaj ne poznaš tega človeka? Kakšno strašno govorjenje je to! In tisto rotenje in tisto priseganje, da ga ne poznaš! Ah Peter! apostol! To je naredila iz tebe grešna pri-

ločnost, nevarnost, v katero si se podal.

Toda moji častiti poslušalci, koliko duš, koliko nešteto duš je še za apostolom Petrom potegnili v padec grešna priložnost! Koliko nešteto mladih ljudi je izgubilo svojo čistost in nedolžnost samo zato, ker so zašli med nečisto in pokvarjeno družbo! In s čistostjo in nedolžnostjo so zapravili mir srca in srečo življenja in večno blaženost. Pa ne samo čistost in nedolžnost—in grešnih priložnostih, v slabih tovarišijah se izgubi tudi vera, se zataji Kristus, Bog, duša, posmrtnost, vse. Drugače ne more biti. Kdor se druži z brezverci, z veri sovražniki ljudmi, s skruvinci in sramotivi vere, ta nujno koplje jama tudi svoji lastni veri.

Koliko mož zlasti in mladeničev je že postalo tako nesrečnih! Posebno teh, ki so prišli iz domače hiše kam dalje po svetu. Z vero v srcu, s križem na čelu so odhajali—a kakšni so se vrnili? Slišati bi bilo treba samo njihovo govorjenje o veri, o Cerkvi, o Kristusu, o duhovnikih, o vsem, kar je krščanskemu srcu svetega! Zakaj tako? odkod tako? O, povedo naj, v kakšnih družinah so bili—in razrešena je uganka, velika uganka o brezversnih ljudeh, rojenih in vzgojenih od vernih staršev!

Toda, niso grešna priložnost samo družbe izprijenih ljudi; še druge grešne priložnosti so. Ena najzlobnejših je slabo berilo. Slabe knjige, je klical še pred sto leti slaven pridigar, slabe knjige, skoro v brezkončnost namnožene, v vse jezike prevedene, z brezmerno razpisnostjo na vse kraje zanesene, po vseh knjižnicah natrpene, v vsa človeška stanovanja od palače bogatinov in izbe učenjakov do koč delavčev, do delavnic rokočelčev in do zadnjega kota siromakovega vdira-joče, vsako starost, vsaki spol, vse stanove, vse rodove zastrupljajoče; slabe knjige, ki netijo upor in boj proti Bogu v nebesih in vsaki postavi oblasti na zemlji, ki Cerkev, državo, družine, vso človeško družbo v nemir prevačajo in vse hude strasti razplamtevaajo; slabe knjige, na vseh koncih in krajih resnice in sramežljivost teptajo, ki uče znanost greha in nesramno umetnost laži, ki vse duhove s svojimi zavijanjem v zmo to tirajo, ki vsako domišljijo s svojimi brezstidnimi podobami oskrunjaajo, ki more v srcih vsako klico kreposti in sejoje vanje vsakršno pregreho—to je tisto zlo na svetu, o katerem veljajo besede sv. Jakopa: Tudi jezik je ogenj, zapopadek hudobije. Jezik je postavljen med našimi udi, kateri ognusi vse telo in zažge tek našega življenja, vnet od pekla (Jak. 3, 6).

H knjigam pridenite še slabe liste in časopise, ki se mesec za mesecem, teden za tednom, dan za dnem z vetno hitrostjo vse povsod širijo in javnost preplavljajo; slabe liste in žurnale, ki verske resnice in zapovedi z blatom obrizgavajo, strast in naslado v sliki in besedi proslavljajo, z grobo živstvenostjo greh opravčujejo, samomorice, zakonske nezvesteže, nečistnike s svetniško zarjo obdajajo, ki to življenje samo po vidikih materialne koristi in časnega uživanja opslužejo, se vsemu, kar je vzvišene, idealnega, nadnaravnega, božjega, rogajo . . . o, gorje!

Kdo, predragi, se ne bo bal te strašne vojke slabih knjig in listov in časnikov? To je armada, najeta od poglavarja teme, da nosi v duše smrt!

Slabo berilo je hušja grešna priložnost nego slaba družba ljudi še vendar kdaj in pred kom od sramu zardi; slaba knjiga ne zardi nikoli in pred nikomur. Slabe družbe ljudi ne moreš zmerom imeti; slabo

knjigo imaš lahko zmerom pri sebi, slab časnik prihaja redno v hišo in ostane v hiši, iz nje ga lahko srkaš nevero in nesramnost zjutraj, opoldne, zvečer, opolnoči.

Ah, zato bo samo šele sodni dan odkril, koliko in kako porazne škode je napravilo med ljudmi slabo berilo. Takrat se bo videlo, zakaj je bilo med katoliškimi kristjani toliko nevere in verskih dvomov in mrtve vere. Takrat se bo videlo, zakaj so imeli drugoverci toliko predsodkov o katolištvu in Cerkvi Kristusovi. Takrat se bo videlo, zakaj so bili škofje, duhovniki, redovniki stotisočem najbolj obsovažena in najbolj zavržena bitja na zemlji, tako da jih ni smelo videti oko, ne slišati o njih uho, marveč je kvečjemu še jezik smel pljuniti prednje.

Takrat se bo videlo, zakaj se je greh valil po vsi zemlji kakor široka blatnata reka. . . . Videlo se bo, da je bilo ogromno vsega tega od zastrupljenja po slabem berilu—zastrupljenja pač, kakor se zastrupiš, če spiš v sobi, napolnjeni s trupenim plinom; polagoma izgubljaš zavest in padaš smrti v naročaj.

Moji častiti poslušalci! Varnost se grešne priložnosti, naj bo živa ali mrtva. Tudi mrtva priložnost v greh uropa življenje duši: življenje milosti, življenje vere, upanja in ljubezni. Naj sveti v naša srca božja luč, da bomo videli nevarnost! In tisti ogenj naj nam še večkrat posveti v dušo, ki je na dvorišču Kajfovem razsvetljeval temo tiste noči, ko je apostol Peter v družbi sovražnikov Kristusovih trikrat zatajil svojega Gospoda. Amen.

(Dalje prihodnjije)

Judje na potu h Kristusu

V Leonovi družbi na Dunaju je nedavno predavala Franciška van Leer o "boljševizmu kot obnovi Mesije." Van Leer je židovskega rodu in je kasneje prestopila v katoliško cerkev. Njena izjavanja odpirajo globok pogled v židovsko dušo. Re-ka je med drugim:

"Israel je bil od nekdaj nosilec mesijanske misli. Ko je pa bila prišla njegova ura, je Israel spal v svojih farizejih in pismoukih. Od tedaj je izgubil vsaka tla pod nogami. Toda pričakovanje je ostalo in iz vseh strani judovstva, bodisi verskih, bodisi liberalnih, odmeva radost pričakovanja, da bo Mesija vendarle še prišel. Kakor čudno zveni, je vendarle res: Kjerkoli se judje udeležujejo socializma ali komunizma, prinašajo manj vredne ostanke mesijanske misli."

Morda se tega niti sami ne zavedajo, toda kdor se je udeležil berlinske in dunajske revolucije, kakor predavatelj ve iz lastne izkušnje, kako žene te ljudi neka skoraj nerazumljiva sila, da se žrtvujejo so-ljudem. Tak je bil Liebknecht, taka Roza Luxemburg in mnogi drugi, ki so povečini postali žrtve svojih ideologij in utopij. Človek mora to poznati iz lastnega doživljanja, ako hoče te ljudi in njih tragedijo razumeti. Gotovo je neodpušno, kar so prizadeli državi in ljudstvu, vendar se jim ne sme kar tako očitati zločinskih namenov.

Rešitev židovskega vprašanja, ki se je že tisočkrat poizkusila, se po potih antisemitizma ne bo posrečila, ker je Israel čisto poseben narod in je njegova čudna usoda vedno zvezana z Bogom. V srednjem veku so hoteli žide siloma izpreobrniti v katoličane, pa so ustvarili le mučnike.

Zakaj je judu težko, da bi veroval v Kristusa kot Odrešenika? Jud ve iz zgodovine lastnega naroda, kako strašna šola božja je prišla nad Israel, kadarkoli je molil podobno ali druge reči; v sebi nosi prepričanje, da se moli Bog le v duhu

in strašno mu je moliti človeka ali ga imenovati Boga. Oni so ki Kristusa ljubi, je težko, da bi ga priznal za Odrešenika. Judje so hoteli iz evangelijev razlagati Kristusa kot prvega velikega socialnega demokrata. Od kod to? Vera je milost božja in kdor še nikdar ni naredil križa, ne more videti luči. strastni nasprotniki antropoteizma in misterije bogočloveštva ne razumejo. Celo judu, To je velika tajna Izraela, ki je v svoji neveri ne razume. Judje—bodisi verni ali neverni—ne vedo danes ni kod ni kam. Toda ali ni znamenje časa, da so v zadnjem času posvarili nekoga rabinca, naj ne govori o Kristusu, češ, da bo drugače vse židovstvo poglaval v roke krščanstvu? Ali ni znamenje časa, da je pred dvema leti neki rabinec v svoji pridigi rekel, da judje ne morejo storiti nič boljšega, nego sprejeti Kristusa nauk in da je bil potem ta rabinec v rabskem svetu z 69 proti tremi glasovi oproščen? Ali ni prst božji v tem, da v Budimpešti deluje judovska sekta, ki se imenuje "Občina v Kristusa verujočih judov na Ogrskem?"

Predavateljica je nato opozorila na mnogoštevilne izpreobrnitve med judi in zaključila: "Vse to kaže, da Bog svojega izraelskega ljudstva ni končno zavrgel. Kadar se dopolnijo časi, se bo Israel v trumah in s plamenjem veseljem v srcu pridružil Kristusu in mu povrnil, kar mu je v 2,000 letih premalo dal. Potem bo Cerkev vsled ogromne apostolske sile obsegala ves svet."

O PRAVILNEM SNAZENJU ZOB

Prav odlični zobozdravnik dr. Miller je dejal nekoč, da si zob ne smemo snaziti samo s ščetko, temveč tudi z razumom. Vrednost nima ono nemirno krtačenje sem in tja, temveč moramo obdelovati s kroščicim krtačenjem zob za zobom, zobni del za zobnim delom. Vsako stran ob zobu moramo snaziti zgoraj in spodaj, spredaj in zadaj, sploh vsak delec čeljusti, ki ga moremo s ščetko doseči. Za pravilno ščetno snazjenje zob so potrebna navodila; zobozdravnik dr. Ricke v v Goettigenu navaja sledeče:

1. Če snaziš zobe s ščetko, ne tišči zgornjih in spodnjih zob skupaj, temveč imej usta odprta in snazi vsako zobno vrsto zase, najprvo zgornjo, nato spodnjo.
2. Nikdar ne prični s snazenjem v sredi zobne vrste, temveč pri enem od obeh sklepnih zob, in sicer najbolj pri zadnjem zobu na levi strani.
3. Snazi zmeraj le z zapeljajem in ne s celo roko, dase ti vsaka rama pregiba.
4. Snazi vsak zob zase, polagoma od zunaj čez krono in nato na notranji plati.
5. Pelji ščetko po odstavkih od zobnega dela do zobnega dela, najprvo trdno pritiskajoč, nato krožeče premikajoč.
6. Uporabljal navadno ščetko; držaj ščetke in nosilec ščetke moreta biti nalahno upognjena. Ščetine naj bodo srednje trde in prožne, ne pregate in ne prekratke.

To, kar smo tukaj napisali, velja le za direktno snazjenje s ščetko samo, torej za mehanično delo pri negovanju zob. Zapomni si, da so zobje med našimi največjimi dobrinami. —Zdravje.

* Leta 1926 je bilo v Združenih državah ameriških 232,154 različnih cerkva; k rimo-katoliški Cerkvi jih je spadalo 18,940.

Posiljajte vse važne novice in vesti iz vaše nasebine Jednotinemu Glasilu.

Citajte in zasledujte društveno in uradna poročila v Glasilu.

USODNA PRETEKLOST

ROMAN

Francoski spisatelj Maurice Constantine-Weyer
Prevodil Silvester Škerl.

(Nadaljevanje)

Danes si očitam, da sem tako navdušeno pripovedoval o deželi "velikega belega moka." A čim težave prestanejo, so že pozabljene. Ostane le spomin na severno krasoto, ki ji zares ni para.

Nastal je daljši odmor. Ta čas sem sam pri sebi vnaprej s pomočjo spominov okušal slast doživljanja, ki me je čakalo. Paul Durand je prelomil molk z vprašanjem:

"Ali vas smem spremiti?"

Moj odgovor se je zakesnel, ker so MacPhersonovi psi—peljali sva se baš mimo njegove speče kmetije—lajali proti me.

"Vprašujem se, če ste sposobni prenesti težave takega potovanja," sem mu odgovoril. "Le o lepoti sem pripovedoval, a zamolčal sem vam, da sem še vsakokrat potem zatrdno sklenil, da se nikoli več ne podam v tako bogokletno neumnost. Ne! Za nobeno stvar na svetu..."

"Pa vi vseeno greste?"

"Brez dvoma zato, ker sem neke vrste pustolovec. A ponavljam, da sem še vsako pomlad prisegal: Hvala lepa! Dovolj mi je zime in samote, snega in severne svetlobe, petkratnih solnc in njih vencev slave! Dovolj boleče luči in strašne neskončnosti, ki poka in se lo mi pod bičem mraza—dosti je tega—trebuh si ob ognju pečes, v hrbet pa prebeša! Dovolj je grozne žeje, ki je sneg utešiti ne more, dovolj bolečin...!! Na pamet vem to svojo prisego—a to je prisega omamljenega človeka!"

"Ali je na takem potovanju lep zaslužek?"

"Ni ravno slabo! A na tem mi ni. Zaenkrat imam več denarja, kot ga potrebujem za življenje. Saj sami vidite, kako preprosto živim. Res, potrata je, da vse poletje nisem nič delal, odkar sem svoje konje prodal. A moje življenje v hosti je vendar tako skromno. Saj ne zapravljam. Sami dobro veste! Manj izdam, kot mi prinesejo skromne obresti. Moji patroni veljajo tri solde komad; vreča žita, škap masti in osoljena svinja—to dolgo drži. Na civilizirano življenje se poživim. Prav izvrstno se počutim tako, kakor je. A zima me kliče neizprosno na sever! In ne morem spraviti preko svojega srca, da bi na ta klic rekel: ne."

"Tudi jaz bi si rad kaj prislužil."

"Čemu neki? Ali ne živite dovolj udobno? Povrh tega imate v Franciji še starše, ki vam včasih sežejo pod pazduho..."

"Madge ima višje zahteve," je pripoznal.

"Madge! To je torej os! Ona zahteva, vi pa hočete za vsako ceno zaslužiti nekaj tisoč dolarjev na mah, da postane ona čim prej gospa Durandova?"

"Ljubim jo že leto dni," je vzdihnil. "Ne smete se šaliti z menoj."

"Ali sem se šalil? Nisem imel takega namena."

"Zdelo se mi je, da ljubite Hanno. Tudi Madge misli, da je tako, in Archer besni od ljubosumnosti. Madge pravi, da ste Hanni zelo všeč."

"Ne mislim, da bi se oženil—preveč nestalen sem, da bi se vezal. Sicer pa mislim, da se Madge moti. Archer ji je mnogo bolj všeč. On je tudi njene-ga rodu..."

"Menite li, da ima to tak pomen? Saj tudi Madge mene ljubi, čeprav sem Francoz kakor vi..."

Nervozno si je pulil brado, ki mu je poganjala, ter nadaljeval:

"Zakaj me ne marate vzeti s seboj?"

"Nisem dejal, da ne maram. Nasprotno, zmerom sem si želel popotnega tovariša. A ponujali so se mi vedno ljudje, s katerimi bi ne mogel mirno spati. Devet desetih vseh mož, ki živijo to strašno, da, strašno življenje—verujte mi—je sposobnih za vse. Mirne duše ti zakopljajo tovariša, če se izplača, podedovati po njem. Če po poti ugledam belca, napravim velik ovinek. Le pri domačinih se čutim na varnem."

"Torej me vzamete s seboj?"

"Tega nisem dejal. Premislite sami, ali ste telesno in duševno dorasli takemu življenju."

"Ali mora biti človek za to atlet, kakor ste vi? Ali mora znati skakati tako visoko, kot je velik, ali žonglirati z vrečami od poldrugega kvintala?"

"Ne. Čeprav to znati ne škodi. Kar je treba, to je vztrajnost! Vedno se vrača trenutek, ki pomeni smrt—a že naslednji prinaša življenje. Dolej je treba vztrajati."

"Če vi to zmorate—zakaj bi jaz ne zmoget?"

Vesel sem bil, ko sem ga slišal tako govoriti. Zvenelo je tako gotovo in odločno. In spomnil sem se, kolikokrat mi je zaupanje vase rešilo življenje. Dejal sem:

"Da."

"Boste videli, kako vama bova hvaležna, Madge in jaz," je rekel s smešno in genljivo resnobo.

Kakšna misel, mladič, da hočeš vzeti Madge za ženo! Ali je bila omama? Presneta reč: to je pač druga stran kolajne na tem lepem zapadu. Ali pa, kakor se glasi zaprno reklo: pomankanje žensk. Ne morem umeti, čemu naj bi se Paul Durand priklenil za vse svoje življenje na tega dekleta, ko vendar ni med njim in Madge niti kakšne duševne niti narodnostne vezi? Se angleščine ne govori gladko. Njegov naglas in francoske spakederanke bodo vsak dan silile njegovo ženo v smeh. Pa kaj me vse to briga? To je njegova stvar!

Vesel pa sem samega sebe, da sem bil toliko trezen ter se izmotal iz Hanninega čara. Morda bi bila porabna žena za rdečelasca, če bi se ta vzemir-jajoči Archer nazadnje ne izkazal, da je kak lord. A zame? Ljubi Bog! Ali si more kdo predstavljati mene obešenega k tej poti, ki ne zmore ceniti prav ničesar od vsega, kar je meni na svetu največje vrednosti: solnčnih vzhodov izza tenčic jutranje meglice, svečanega poldanskega miru, vsega v zlatu, opalno barvanega mraka, safirno modrih noči z bliščečimi diamanti, vse velikanske arhitekture? Vsega tega, kar je edina moja last in kar me osrečuje. Hannah! Povrni se v svoj nič! Postani mistres Archer, če hočeš! Med nama ni prav nobene vezi. Jaz ljubim nevarno, veliko življenje pustolovca, ki požlahti človeka, a ti še prava meščanska žena nisi!

(Dolje prihodnjič)

Popravek

V zadnji številki priobčeni mrtvaški objavi (Naznanilo in zahvali) za pokojno Terezijo Petrašič, naj se v prvi vrsti zdalej pod (Zaljubljeni ostali) pravilno čita ime moža pokojnice: JOHN PETRAŠIČ, ne pa Matjašič. Uredništvo.

POIZVEDBA

Rad bi znal kje se nahaja rojak MATT PRAZNIK, ki je živel na Evelethu, Minn. leta 1930 in potem neznano kam odšel od tukaj meseca septembra 1930.

Prosil bi ga, da mi naznani

svoje sedanje hvališče; gre se namreč za neko zelo važno zadevo, tikajočo se mene, katero samo on lahko pojasni. LOUISE GOVZE, 613 Adams Ave. Eveleth, Minn. (Adv. No. 8.)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnega srca naznanjamo, da so dne 27. januarja, 1932, previdni s svetimi zakramenti za umirajoče umrli naša blaga in nepozabna mati

ANA KORENCHAN

rojena Kink

Pokojna je bila doma iz Stare Vrhnike. V Ameriki je bivala nad 35 let. v Chicagu je bivala nad 26 let, devet let pa v Waukeganu, Ill., pri hčeri, Mrs. Jennie Brenechek, 607 May St., kjer je tudi umrla. Pogreb se je vršil iz slovenske cerkve Matere Božje. Sveto mašo zadušnico jebral Rev. M. J. Butala. Prepeljana je bila nato na Ascension pokopališče.

Najlepše se zahvaljujemo Rev. Butala, ker so prišli molit na dom, hvala vsem, ki so čuli pri mrtvaškem odru in ki so jo spremlili k zadnjemu potoku. Lepa hvala vsem, ki so darovali vence in cvetice, in za svete maše. Nadalje se zahvaljujemo vsem, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago brezplačno.

Najlepše se zahvaljujemo pogrebnemu društvu Marije Pomagaj, št. 78 KSKJ, ki so prišli iz Chicaga v takem mrazu; nadalje se zahvaljujemo tudi waukeganamskim društvom Marije Pomagaj, št. 79 KSKJ in sv. Ane, št. 127 KSKJ.

Ranjka zapušta poleg podpisanih, enega brata, John Kink na Stari Vrhniki, eno sestro Jera Kink v Beogradu, Jugoslavija, in dve sestre, Franciška Mivšek in Marija Jerebic, obe na Vrhniki, Jugoslavija.

Blaga in nikdar pozabljena mati! Zapustila si nas sedaj, toda spomin na Tebe bomo ohranili trajen, do zopetnega svidenja nad zvezdami!

Ah, prehitro, draga mati zapustila si nas! Ste nam same v bridkosti, za očetom ste odšli.

Kdo opiše našo tugo, žalovanje, srčno le? Smrt nam kruta je odvzela drage, ljube starše!

Zaljubljeni ostali:

Andrej, Frank, Katarina, Hladnik, Lawrence, Jennie Brenechek, John in Jacob, sinovi in hčere.

Waukegan, Ill., dne 15. februarja, 1932.

Draga mati, zdaj spočijte, v grobu spavajte sladko! Angel božji dugo Vaso v večno peaje naj nebo!

Tamkaj zopet se združili enkrat bomo skupaj vsi; v rajski slavi, večnem raju; Križ nam sveti govori!

Razprodaja plošč

DA DAMO

našim rojakom po Ameriki priliko si nabaviti po izredno nizki ceni slovenske Viktor plošče, smo odredili do preklica veliko razprodajo Viktor gramofonskih plošč.

TA RAZPRODAJA

velja, saj za Viktor plošče in za samo v tem oglaš navedene in označene plošče, ki niso navedene v tem oglasu, ta razprodajna cena ne velja. Razprodaja je v veljavi samo do preklica.

Seznam plošč, ki so na razprodaji:

- V-23000—"Hruškovo drevo," štajerski "Stari pekar," valček, igra na harmoniko Ahačič
- V-23005—"Na velikonočno nedeljo," prvi in drugi del, pevec "Adrij," z orkestrom
- V-23007—"Empajr," "Samo da bo likof," Hojer Trio in "Adrija"
- V-23008—"Pod dvojnimi orlomi," krasni marš; "Dunaj ostane Dunaj," citre in Trio
- V-23010—"Dva Gorenjska slavčka"
- V-23011—"Spomin na Bled," ženski duet, spremljevanje klavirja
- V-23012—"Pozdrav od doma"
- V-23013—"Zbirka valčkov," krasna komada igrana od slovenskega orkestra
- V-23012—"To je nemogoče," dvokračen ples "Tajna ljubezen," lep valček, oba komala igrana po orkestru
- V-23013—"Kar imam to ti dam," lepa polka "Vesela dekleta," valček, oba komada igra Hojer Trio
- V-23014—"Po gorah je ivje"
- V-23015—"Megla v jezeru," poje moški kvartet Jadran
- V-23015—"Flahauer štajerski"
- V-23016—"Prav vesela polka," igra librigov trio na citre
- V-23018—"Krasna Marička," sotiš "V divni dolini," igra znamenit Landler Orkester
- V-23020—"Ples v skednju," prvi in drugi del. Pri obeh komadih sodelujejo pevec Adrija in Hojer Trio
- V81414—"Domace veselje"
- "Vesela polka," igrana na harmoniko in kitaro

KATERAKOLI

v tem oglasu navedena Viktor plošča stane tekom te razprodaje samo

49 centov

Pri naročilu samo ene ali dveh plošč, priložite za vsako ploščo 5 centov za poštnino.

Kdor pa naroči

tekotem te razprodaje katerokoli navedene tri plošče iz navedenega seznama v tem oglasu dobi

3 PLOŠČE ZA 99c

Pri naročilu teh plošč skupaj plačamo poštnino ml.

KER

tako radikalnega znižanja cen slovenskim ploščam še nikdar ni bilo, je v našem interesu, da vaše naročilo takoj pošljete, dokler so plošče na roki in dokler ni razprodaja preklicana. Stranke naj naročilo priložijo potrebne znake. Po C. O. D. naročil v tej razprodaji ne bomo pošljali, ker pri pošiljanju po C. O. D. so preveliki stroški.

Pomnite, da ta razprodaja je v veljavi samo do preklica in za samo v tem oglasu navedene plošče in nobene druge. POŽURITE SE IN OKORISTITE SE S TO RAZPRODAJO

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West 22nd Street

Chicago, Ill.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair AvenuePODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNICNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

ZANIMIV

slovenski dnevnik

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti išaha dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti in jako in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki le \$0.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni 'Ameriške Domovine' vam bodo točno in po najboljši smernih cenah postregli. Se pripravljamo.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

CLEVELAND, O.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srcem naznanjam sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je preminula ljubljena mi soproga, oziroma mati

MARY PAUC

rojena Staudohar

Umrila je dne 24. januarja po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče.

Pokojnica je bila rojena leta 1877 v Starem trgu pri Črnomlju; bivala je v Calumetu, Mich., in Milwaukee, Wis., kjer zapušta žalujočega soproga in otroke.

Pogreb se je vršil iz cerkve sv. Janeza Evangelista ob darovanju sv. maši zadušnici po Rev. L. Gladeku in pod vodstvom slovenskega pogrebnišča J. Ermenca na Holy Cross pokopališču ob mnogobrojni udeležbi žalujočih pogrebnikov.

Dolžnost me veže, da izrekam najtoplejšo zahvalo Rev. L. Gladeku za njegovo oskrbo vseh cerkvenih obredov in za njegov ganljiv govor, ki ga je imel po sv. maši ob krsti pokojnice. Enaka hvala tudi pogrebniku Mr. Ermenču za njegovo vestransko, točno in izbornost vodstvo celega pogreba. Iskreno se zahvaljujem bratoma pokojnici J. Staudohar in P. Staudohar iz Calumeta, Mich., ki sta se potrudila, da sta prišla na njen pogreb; posebno pa še Pavlu Staudoharju, ki jo je obiskal v bolnišnici za časa njene bolezni in nam dal svojo hčer Pavlino za pomoč. Hvala za mnogobrojne krasne vence vsem darovalcem, in sicer: F. Pauc Jr., I. Gorenc, J. Pauc, F. Francich, A. Gorenc, J. Gorenc, J. Miklavčič, F. Maierle, J. Ahcin, I. Kusljan, F. Markelc, F. Skok, A. Muhic, P. Skrubny, Mrs. Golob, L. Rozman, L. Lubsek, P. Brezar, M. Krlin, Mrs. Gorishek, M. Udovc, Mrs. Severin, Mr. in Mrs. Zebreck, M. Jelenc Sr. in Jr., J. R. Jelenc, S. Stenberger, Mrs. Holtz, Mrs. Klase, Mrs. Nelson, S. Gregorson, družina Seering in Boehme, H. Lembezeder, društvo sv. Ane, št. 173 KSKJ, Slovenska ženska Zveza, št. 12, Sunshine Club of the Rockwell Mfg. Co. in Dobnik Floral Co.

Najtoplejša zahvala za naročene sv. maše zadušnice družinam in posameznikom kakor sledi: P. Maierle, J. Butcher, J. Benedik, M. Pugel, družina Matzelle, Mrs. R. Pucel, J. Vidergar, Mrs. F. Zuzek, J. Rangus, G. Kotze, J. Pechauer, Miss F. Staudohar, Mrs. A. Klobuchar, F. J. Gromnik, W. Van Groll, A. Punter, Mrs. Jenich, Mrs. Lukash, Mrs. Lovretich, Mrs. Udovich, J. in A. Gorishek, P. Sterk in društvu Women's Catholic Order of Foresters.

Pokojnica je bila članica društva sv. Ane, št. 173 KSKJ in društva Women's Catholic Order of Foresters. Obema najlepša zahvala za njih oskrbo ter udeležbo pri pogrebu, za molitev sv. rožnega venca pri krsti ranjke in tistim članicam društva sv. Ane, ki so zapele žalostinko ranjki po sv. maši zadušnici. Enako se zahvaljujem tudi dramatičnemu in pevskemu zboru Slovenski Dom za njih krasno petje.

Tebi, draga mi soproga in ljubljena mati in sestra želimo vsi večni mir in pokoj v tui zemlji, tamkaj nad zvezdami pa večno veselje in zveličanje.

Kruta smrt, čemu odvzela, mamico si ljubljeno? V večnost tja si preselila. Dan pogreba nam še vedno, ženo nepozabljeno. Težka bila je ločitev, zasmehljiva rečena nadlog! Prosi za nas tam v nebesih: Da bi združili vse nas Bog!

Zaljubljeni ostali:

Frank Pauc, soproga.
Frank, Mary, Joseph, John, Rudolph, otroci.
Joe in Paul Staudohar, brata v Calumet, Mich.
Peter Staudohar, brat v starem kraju.
Milwaukee, Wis., dne 10. februarja, 1932.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E.

CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate sestave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižjo ceno. Načrti in vsotni ZASTONJI

WILLIAM A. VIDMAR

SLOVENSKI ODVETNIK

212-214 Engineers Bldg.

Tel: Main 1195

URE: 9 DO 3

Stanovanje: 18735 Chapman Ave.

Tel. KEmore 2307-M

JOSIP KLEPEC, javni notar

Real Estate, Insurance, Loans

107 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

ku La Fayette na 15. marca. Tretil razred do Ljubljane samo \$94.23, retur karta \$174. Prišteti je še \$5 davka.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na:

Leo Zakrajšek

630—9th Ave., New York, N.Y.

V JUGOSLAVIJO

preko Havre

na hitrem ekspresnem parniku

ILE DE FRANCE

4. MARCA 6 P. M.

22. marca, 8. aprila

LAFAYETTE

15. marca in 16. aprila

DE GRASSE

1. marca in 5. aprila

3. razred do Ljubljane in nazaj od \$174.00 naprej

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenice agente

French Line

26 PUBLIC SQUARE, CLEVELAND, O.

Kay

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Jay

GEORGE WASHINGTON

It is usual, with a certain class of writers, to assign to George Washington a most eminent rank in peace and war. They rank him as a chieftain and as a magistrate—a pure patriot—an honest man.

Among one of Washington's noted traits was justice—the justice that is one of the kingly virtues of life. Justice was personified in Washington—it was the law of his life. But justice is not a quality that fascinates the imagination of men today. Many times justice does not count. Some people do not consider the smoldering flame that is nearly out, the loss of interest in everything in general, when one has been imposed upon, that is, one who is too humble to ask for restitution. Think of George Washington—a man of justice at all times.

Modesty is a lovely trait. It sets the last seal to a truly great character—George Washington. When on a return from one of his arduous campaigns in the Seven Year's War, the speaker of the Virginia Assembly, by order of the House, addressed Colonel Washington, in acknowledgment of his services, the youthful hero rose to reply, but humility choked him. Who ever heard of a modest person nowadays? Most everyone is ready to blow about this or that, that he has achieved. Why, your very friends, or those whom you take for friends, will leave you as soon as they have achieved something great—you probably are too low for their class. A great many of our people nowadays would be improved by a measure of Washington's modesty.

Common sense was another of Washington's characteristics. This is a quality that takes no hold of the imagination. It inspires no enthusiasm and wins no favor. It is considered a good quality if it can stand its ground against the plausible absurdities—the stupendous ideas some have today.

Washington was great because he was good. How many really good people have we in the world today?

Acknowledgment of Thanks
From Y. L. S.

Barberton, O.—The Valentine box social sponsored Feb. 13 by the Young Ladies' Sodality proved to be a success. We wish to thank Messrs. Robert Gerbec, the auctioneer, and Joseph Sterling and Joseph Ujich, as his assistants, in aiding the affair; also the committee in charge.

The club rooms featured the feast of Valentine.

Lunch boxes, which were brought by the Sodalists, were elaborately decorated.

Fun was for both young and old by playing cards and bunco. The best thrill was when the U. S. postman entered the club rooms with a large bag of surprising Valentine greetings for all.

Great thanks is extended to the Holy Name Society and to all attendance who co-operated in all in making this affair a success.

Y. L. S.

NOTICE

The Baraga lecture, previously scheduled for Feb. 6 in St. Stephen's Church hall, Chicago, will be given next Monday night, Feb. 29.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

INTRODUCING

Introducing some of the fellow knights who have not been placed in the spotlight heretofore:

Stanley Erhatic, whose occupation is pounding the keys of a typewriter, is one of our charter members and a great help to the basketball team. He is also the president of the Seminole Baseball Club, a well-known semi-pro organization of Brooklyn.

Dominic Suplina spends his working hours in a bank, which isn't a bad place at all for keeping your hands from being soiled. He is also a member of a semi-pro baseball club in the Bay Ridge section of Brooklyn. He, too, plays on our basketball team.

Cyril Grilz is our sergeant-at-arms. Although he is very friendly and chummy with the boys, he becomes very stern when a meeting is in progress. Should anybody's conduct be on the contrary, he bounces on him like a cop does on a red. Only his weapon is a "fine" instead of a club.

Charles Guardia works in the clothing line. He is also a member of the Brooklyn Slovenian singing society Domovina. Although he is a quiet sort of a chap, he is very active in all the Slovenian activities of Brooklyn.

John Klun is the club's comedian. At our recent visit to Bethlehem he was nicknamed Joe E. Brown by our hosts. A few weeks ago he joined a slovensko tamburasko društvo. Would you like to know what they handed him? Heh, heh! They stuck him on the "berda," you know, the bass fiddle without the stick.

William Jansha has his heart and soul set on the K. of T. Not only that, he is the secretary of the Tulane Social Club of Ridgewood. Every time he comes to our meetings, he has a new supply of jokes and tricks.

Joseph A. Staudohar is our big butter and egg man. At least, he works as a steno. for a butter and egg company. He looks like a very promising basketball player. Ever since he told some of the folks that the A. & P. buys the best butter, there is such a mad rush for the A. & P. stores that the managers are forced to call for police reserves to keep the lines in order.

William Gilmayer is one of our latest additions. 'Tis said he could kick himself in the head for not going to Bethlehem with us, after hearing of the good time we had. Cheer up, Willie, there are more trips in the offing.

Charles Derganc is the very latest addition to our club. He is a clean-cut, upright chap by appearance. We do not see much of him as he attends night school every night of the week. Welcome to our club, Charlie. **Brooklyn Knight.**

Release Book on Life of
Bishop Baraga

Much has been written in the past year about Bishop Baraga in our Slovenian publications. Even before this our parents knew much of Bishop Baraga, as they have been told by word of mouth about the zealous missionary labors of this pious man.

The younger generation, which does not understand Slovenian, has not as yet had the opportunity to acquaint themselves with the saintly life of Bishop Baraga. Unless we acquaint ourselves with his life, we cannot be expected to interest ourselves in his beatification. This need is supplied by the publication of a new book by the Bishop Baraga Association, entitled "The Apostle of the Chippewas." It gives an account of his early life in Europe and his missionary activities in this country. It vividly pictures his perilous missionary journeys through swamps and forests of northern Michigan, his encounters with hostile Indians, spurred by government agents, whose one desire was to handicap Bishop Baraga at every move, and many other interesting facts hitherto unpublished. The book is short, thrilling and reads like a story, yet it is authentic.

The author, Mr. Joseph Gregorich, known to the readers of Our Page as the Old Sport, active KSKJ member, as he is president of St. Stephen's Society No. 1 as well as president of the Midwest KSKJ Bowling Association, has spent much time in the various libraries and archives in preparing this work, all gratuitously performed for the cause of Bishop Baraga.

This book is approved by such men as the Rt. Rev. Msgr. A. I. Rezek, the Rev. Dr. J. L. Zaplotnik and the Rev. Dr. Hugo Bren, whose names have already found fame in Baraga literature. It also has the approval of the diocesan censor.

This interesting work is recommended to our young people, who will undoubtedly find it educational as well as entertaining. It will be ready about the first of March and the price will be 75 cents, postpaid. Special rate given on orders of ten or more. Address all orders to Jos. J. Kobal, 1901 W. 22d St., Chicago, Ill.

NOTICE

Members of St. Joseph's Lodge, No. 169, Collinwood, are hereby notified that all the members will receive Holy Communion at the 8 o'clock Mass Sunday, Feb. 28, in fulfillment of their Easter duty.

Members will meet in the church basement and from there in a body will proceed to the church. All members are requested to wear their lodge badge.

Paul Kogovsek, Sec'y.

NOTICE

All active and social members of the Singing Club Our Home at Lorain, O., are requested to attend a very important meeting at the Slovenian National Home Feb. 28, at 7:30 p. m.

This will be the club's regular monthly meeting and final plans shall be made for the spring concert, which is anticipated as being held on Easter Sunday, March 27. Every member is urged to be present. **Publicity Committee.**

A LENTEN THOUGHT

Bend low, oh, soul of mine, remembering
The Cross, the shadowed way,
O'er which thy suffering Savior went—
To Calvary.

Bend low, oh, soul of mine, remembering
The depth of human woe;
Thy sin and sorrow borne by Him
Who loved thee so.

And if, oh, soul of mine,
He willed that
Thou, too, the Cross shall bear.
Renunciation, loneliness
Shall be thy share.

Sing low, oh, soul of mine, remembering
That short the winter's day;
Thy spring shall come with warmth and light,
At end of way.

Sing low, oh, soul of mine, remembering
Thou art no longer lone,
Thy King, He comes, with angels greet—
The resurrection morning sweet—
Sing on,
Sing on!

Cligue Club.

\$5 for a Name

Five dollars will be given to the person who suggests the best name for an orchestra and a dramatic club.

The rules are simple. The name must be easy to remember and must include both groups. A short name is preferred. The contest is open to everybody. No reasons need be given why a choice is made.

The contest closes Friday, March 11. Send your selection to J. P. Matzelle, 1035 W. Walker St., Milwaukee, Wis. Please mention that this notice was read in Our Page.

Committee.

Draga mi:

Looka da bo hmal "end."
Jaz nisem giveov up, yet, but en mal sem discouraged. Veš kaj? Še tisti Chinese, ki moj stiff srajca irona me bolše understanda kakor ti.

Ce bi anyhow writeala, da je "all over" in da naj jaz "signam off," bi saj mailman haveov en mal vacation. Every time da jaz writeam tebi, pa ti mi ne answers, jaz feelam kakor da mi je street car passala up na cold morning, kadar sem late za work.

Slišov sem da bojo bringal curtain down na moje letters do tebe. Thinkajo da too much space take-ajo in da readajo kakor en 8-day clock ki gre backwards. En mal sem mad—in če pride "slabo to worse" jaz bom moj own paper starto, potlej bom lahko writeov one whole page tebi. Tako delajo "big shots" kadar lose-ajo election.

So, to je maybe moj last pisem tebi. Jaz thinkam da "ship" ni nikdar lost, čeprav sinka (ga zmerom lahko liftajo up). Ne bodi surprised če jaz jumpam v moja cara in startam za... Samo telaj da naj tvoj papa tisti rain pipe na left side of house po-fixa. Last time ko sem tebe visitov sem all wet gettov kadar sem bell ringov na side door. Bom bringov en box of candy za tvojo mamo, maybe bo then za mene skuhala česplave štruklje.

Gee Dee.

BENEFIT SHOW
DRAWS RECORD
CROWD TO HALL

Cleveland, O.—The American Home benefit vaudeville show presented last Sunday drew to the doors of the Slovenian Auditorium a record attendance. Hundreds were turned away from the doors after every available standing room space was utilized to witness the all-star program.

Ray T. Miller, who was inaugurated last Saturday as Cleveland's new mayor, witnessed the performance and received a thunderous ovation when he addressed the audience with "Priatelj, dober večer!" after Louis J. Pirc, editor of the American Home, introduced him.

Included in the list of out-of-town visitors were Mrs. Rose Ziherle and son Frank Jr., Mrs. Mary Benkovich and Edward F. Kompare, all of South Chicago, Ill.

The proceeds, which include all receipts, since the American Home is standing the cost of the production, will be given to the Community Welfare Club.

FRANK BANICH, 1881-1932

Death, with its stinging blow, unmercifully takes from our midsts our most beloved. Yet often in its wake, amid sorrow and tears, it brings before us a life well lived, a life whose sojourn in this world, a valley of tears, has made it a better place in which to live.

The crowds that surged around the bier of Frank Banich, the many flowers, the large number of spiritual bouquet cards that almost covered the entire casket and the vast throng that attended the funeral indicated forcibly the great esteem in which he was held. His funeral, the most impressive as well as the largest in the history of St. Stephen's Parish, Chicago, was a fitting tribute to his memory.

The KSKJ lost one of its most active, unselfish workers. Mr. Banich held a number of offices in the St. Stephen's Society and even swung the gavel for a number of years; all with credit to himself. He always fought for what he thought was right, though it may have been a losing fight. With his keen understanding of our youth, and his sympathetic advice and encouragement, he has endeared the KSKJ to the future generations. He leaves a gap that only time can fill, but his memory will serve as an inspiration to those whom he left behind.

Joseph Gregorich.

Cligue Club Announces Important Meeting

Cligue Club members are urged to attend a special business meeting to be held Tuesday, March 1, at 7:30 o'clock at the N. C. clubrooms, La Salle, Ill. The Nutty Club has graciously donated its clubrooms for this meeting. Inconveniences necessitated the vacating of the former clubrooms. In the future the Nutty Club rooms will be used for meetings until proper quarters have been procured.

The main feature of this meeting will be the discussion of plans for the K. S. K. J. tournament.

KSKJ ATHLETIC BOARD

John Churnovich, chairman, 904 N. Hickory St., Joliet, Ill.
Anton Grdina Jr., 1053 E. 62d St., Cleveland, O.
F. J. Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pa.
John J. Kordiah, 325 Howard St., Chisholm, Minn.
Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.
Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

HOW DO YOU DO!

We, the Pittsburgh KSKJ Booster Club members, were pleased to meet the newly formed Joliet KSKJ Booster Club committee and in turn allow us to present our committee:

John Golob: tall, unassuming, well liked, genuine young Slovenian gentleman, architect by profession, is our president. His brilliant ideas and marvelous patience endears him to all the boosters as the leader of the first KSKJ Booster Club in Pittsburgh.

Frances Lokar: a popular young lady who busies herself with interest to the liking of all the boosters, is our vice president. Her vocation is secretarial, being secretary of the Catholic Council of Charities.

As secretary, we have the honor of calling the most popular politician in our ward, John Golobic. He is also the representative judge of this district.

Our recording secretary is a charming young lady, a radio teletype operator, and her first and last efforts mark ambition, Frances Sumic.

In Joliet you placed your insurance man in the secretarial position; but in Pittsburgh we made ours the treasurer. And could we find a more faithful and reliable young man than Joseph Fortun?

From the neighboring town of Etna hails the president of our auditing committee, Stephen Fabric. His daily grind is heat treating, yet this saps none of his energy when the Boosters need a helping hand.

Mary Gorup, first trustee, always jolly and with a good word for everyone. Anne Radic, second trustee, capable, well liked and always there with the goods.

Molly Sumic, fourth trustee, popular, charming and with all the spunk needed.

quiet yet always smiling, occasionally joking.

John Veselich is our marshal. The boosters have in him their staunch supporter, and as Johnny on the spot, he's the only marshal.

F. J. Lokar has become our honorary president. His guidance through the first trials of the club is greatly appreciated. As a result, the boosters nominated him as honorary president.

Our publicity man, F. J. Sumic, is a popular young man who thinks, dreams and speaks only KSKJ.

And finally Pats Pitt, myself, a hard working girl, doing everything possible to make the club go and feeling thrilled at its undreamed of success. Yet, whatever I do, our publicity agent gets the credit. I feel that he deserves it.

Pats Pitt.

Rain falls alike upon the just and the unjust, but the latter use it as a chaser.

LETTER TO EDITOR

Dear Sir: Replying to your editorial, "On With the Tourney," in which you statistically emphasized the need of the tournament and in which you needlessly poked at the Athletic Board, in the capacity as the chairman of KSKJ athletics in the East.

That the Athletic Board did not specify any provision to be made in the Rules and Regulations concerning national play-offs should not be considered an obstacle to any such move; but it was realized that no set sum could be specified to cover national play-offs and that no such maneuvers were to be had unless sanctioned by the Supreme Board. We, the Athletic Board, decided to leave this item out of the Rules and Regulations, as to us was subject directly the promotion of sports between respective groups and if any well organized results should occur that national play-offs could in all fairness be expected we would further the matter through the athletic commissioner to the Supreme Board, which is ready with all diligence in serving and encouraging such enterprises.

When the facts concerning the Midwest Bowling Association were presented before us at the athletic convention, we marvelled at this stably constituted group and did not say a word to interfere with its organization, but impelled only that they be guided by rule No. 6, viz: "Any member participating in any KSKJ athletic enterprise, local or national, must be a member of the KSKJ in good standing for three months or more." And we also concluded that if this group needed financial assistance in promoting the tournament, we would further the matter to the Supreme Board and that the situation in the same manner as we would a national play-off, in fact it has automatically become a play-off by extending invitations to every other group in the KSKJ realm. The Athletic Board has already the matter in its hands and Mr. Churnovich, the athletic commissioner, has already ascertained good reports from the members of the Athletic Board. He specified double the maximum amount, but in my light the tourney deserves the best within the bounds of extravagance.

It cannot be hidden of what great value to the Midwest is this bowling tournament, as it also assumes the role of a junior convention. That some 300 bona-fide Kay Jay participants are expected emphasizes the fact that a moratorium called would not only impede sports and cause dissension in the entire KSKJ realm; but would cripple and perhaps demolish this grand Kay Jay booster club idea looming in the Midwest. **Fraternally,**

F. J. Sumic,
Chairman of KSKJ Athletics in the East.

Bunco Party

Everyone is cordially invited to attend the Young Ladies' Sodality bunco party to be held on Saturday, Feb. 27, at 8 p. m., in the parish clubhouse of the Sacred Heart Church, Barberton, O. Refreshments will be served.

Sophia F. Gainer, Sec'y.

CONTRIBUTE TO OUR PAGE

ANNOUNCE ANNUAL KSKJ. BOWLING TOURNEY

WAUKEGAN SETS DATE, APRIL 9-10

RECORD ATTENDANCE EXPECTED;
PROGRAM TO ECLIPSE FORMER MEETS

By Kay Jay Booster

Word was received from Waukegan and Chicago last week that the KSKJ bowling tournament will positively be staged in Waukegan, April 9 and 10. This announcement comes as a result of a meeting held in Waukegan by representatives of the Midwest Bowling Association, Waukegan Tourney Committee and Our Page.

One of the reasons which held back official confirmation of the tourney was the fact that recently the Waukegan Recreation Bowling Alleys were partially destroyed by fire. Upon investigation, it was found that rapid repairs are being made, and the alleys will be in perfect condition when tourney time arrives.

Very elaborate festivities are being planned, in view of the fact that the bowling association will co-operate with the local committee and Our Page in making arrangements to provide a brilliant reception to KSKJ pinsters and Kay Jay booster clubs. In lieu of expected attendance the social end of this tourney will excel any previous affair of this kind.

This year Our Page committee will sponsor a mammoth banquet and dance, which will be dedicated to all Kay Jay clubs and organizations supporting the present booster program. No effort will be spared to bring recognition and honorable mention to those who are zealously striving to stimulate and prolong the Kay Jay spirit.

St. Stephens Society, No. 1, KSKJ.

Chicago, Ill., January 28, 1932.

RESOLUTION
At the annual meeting of the St. Stephens Society No. 1, KSKJ, held December 5th, 1931, it was duly voted and passed, that the officers draft the following resolution and submit same to the Supreme Officers attention and to the Editor of Glasilo for publication, both in Slovene and English:

Whereas, we are convinced that Chicago and other communities are being discriminated against by the so-called Athletic Boards, and

Whereas, the control of these Boards is vested, unsportsman-like, between a few from Joliet and Waukegan, they having five out of ten places on these Boards, and

Whereas, the editor of Our Page sees fit to restrict sport articles from Chicago, and Whereas, such conditions are unjust, unfair and highly injurious to the welfare of the KSKJ in Chicago and other communities so treated, be it therefore,

RESOLVED: That the representation on the Athletic Boards be fairly distributed and that able representatives be named from communities showing interest in sports. Be it further

RESOLVED: That the Our Page as conducted at present is unsatisfactory and in our opinion serves rather as a detriment of the KSKJ. than to the interest of our youth.

ST. STEPHENS SOCIETY NO. 1, KSKJ.

Joseph Gregorich, President.
Peter Vidmar, Secretary.
Anton Rovtar, Treasurer.
(Seal)

KAY JAYS LOSE TILT

Bethlehem Nudges Forest City Jays; Visitors Receive Welcome

After negotiating for about three years, the Forest City KSKJ cage team on Feb. 13 finally journeyed to Bethlehem to play the Windish A. C. team. In former years some obstacles always crossed our path and prevented the arrangement for a trip.

We arrived in Bethlehem and were immediately tendered a warm reception by a committee headed by Mr. Steve Kovacs. He promptly divided us into groups and we went to various homes for supper.

After the appetizing supper, which we heartily enjoyed, we went back to the club house to dress for the game. The game was thrilling and ended in a 38 to 34 score, with our team on the short end. We'll even up the score when we play the return game Feb. 27.

After the game refreshments were served by the girls, but we all bemoaned the fact that on account of the Lenten season there would be no dancing. Trust the Bethlehem girls to bring the refreshments at all times.

The next morning we all went to Mass at St. Joseph's Church. After Mass we scattered and went our individual ways until dinner time. We had a jolly time at dinner, after which we went to look over the interesting places of the city.

We left for home that evening, cherishing in our minds that we never had such a good time as we did during our stay in Bethlehem.

In the name of the Forest City KSKJ team and rooters I thank all the persons and families who in any way were responsible for making our stay in Bethlehem so enjoyable. We will try to repay them when we meet Feb. 27 in Forest City.

John J. Swegel.
MILWAUKEE SCHEDULES SONG FESTIVAL

Milwaukee, Wis.—Plans are in formation for a music festival to be sponsored by the Yugoslav Orchestra, May 29, in the S. S. Turn Hall.

The affair will be in a form of a contest to which all clubs are invited. The names of competing clubs must be entered not later than March 25.

On the same evening the Yugoslav Orchestra will sponsor a beauty contest, which is open to all girls.

Those who are interested in the affair can procure more information by writing to J. P. Matzelle, 1035 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Take Two Bows

Chisholm, Minn.—In a hard fought game, Feb. 10, the Chisholm Kay Jays bowed, 48 to 28, to the powerful Aurora quintet on the junior high school floor.

The entire game was a thriller and full of excitement, the score at the half being 16 to 15 in favor of Aurora. The score see-sawed for three-quarters until Turk of Aurora tallied a few double-deckers in the final canto to give his team a lead that was hard to overcome.

The defeat was the second in a week for Chisholm, Soudan taking a victory from the Kay Jays in a game played Feb. 8 at Soudan prior to a booster organization meeting.

Rudolph Gazvoda.

SOMETHING TO BE UNDERSTOOD

An Editorial

Individuals who apparently believed that the Page is a medium through which they can air their personal grievances and prejudices. The latter is the policy that has been adopted; it is the policy that will be upheld.

That St. Stephen's Society is misinformed is also shown in the resolution by the item that states that Waukegan and Joliet have "five out of ten places on these Boards." In the information forwarded to Our Page there is one athletic board and it is named the KSKJ Athletic Board. It consists of six KSKJ members, including one from Waukegan and one from Joliet. A perusal of Our Page would disclose the latter information, since the Page publishes weekly the names and addresses of the members of this board.

Our Page believes that the KSKJ Athletic Board

was not instituted to vest control in this or that community. It was established in order to give energetic and enthusiastic members the opportunity to co-operate in the promotion of KSKJ activities.

Undoubtedly, the statement "Chicago and other communities are being discriminated against by the so-called Athletic Boards" bears little weight since there is no provision in the Constitution and By-laws of the KSKJ forbidding any community or lodge to organize an active group or to ask the Supreme Board for financial aid.

As to the KSKJ Athletic Board, it must be taken into consideration that it is a newly organized group and should be given a chance to prove its worth.

Action and results and not titles or community control is what the last general convention had in mind when it proposed the establishment of a KSKJ athletic board.

WAUKEGAN BASKETEERS IN NET WIN

Joliet Grade School Boys Drop 23 to 17 Game to M. G.'s

Waukegan, Ill.—Mother of God's crack grade school cage team, champions of the parochial loop last year and leaders in the local circuit this season, stopped the championship St. Joes five of Joliet, 23 to 17, in a game played Feb. 12 before a large crowd of rooters in the Mother of God gym.

Drassler and Sudolnik both played stellar offensive ball for the Mother of God team, sinking eight and eleven points, respectively. Sudolnik was especially effective from the free throw line, tossing in five out of six free tosses.

Gersich was Joliet's best offensive hope with five baskets and one gratis shot. In the preliminary the Mother of God lights trimmed the Joliet lights, 9 to 8.

SHARE FIRST PLACE IN PITT LEAGUE

Pittsburgh, Pa.—St. Mary's won three games from Mt. Carmel, thereby tying the Holy Cross team for first place. Mt. Carmel found itself in the cellar position, while the newly organized Dukes took two from the leading leading Holy Cross team.

Notre Dame took the Villanova crowd for a two-game margin. Several of the Villanova aces did not appear and one, John Balkovec, is critically ill.

Standing	W	L	Pct.
Holy Cross	14	7	.666
St. Mary's	14	7	.666
Notre Dame	12	9	.564
Villanova	10	11	.470
Duquesne	7	14	.333
Mt. Carmel	6	15	.282

Schedule for Feb. 24

Hall: Villanova vs. St. Mary's.
Koby's: Mt. Carmel vs. Duquesne.
Golob's: Notre Dame vs. Holy Cross.

F. J. Sumic.

To remain a favorite never ask a favor.

PREP FOR PIN MEET

Milwaukee Baragites to Enter Annual KSKJ Pin Meet

Whee, what a hook! Look at that speed-ball, and just watch those pins fly!

This is only an inkling to let you know that we, Baragites, are up and at 'em. The alleys are in a turmoil of bowlers, flying pins, rolling balls—and what have you.

Just at present it is our privilege to keep our high scores and averages a secret, as we have quite a number of crackerjacks.

Thursday night means that all of us have a certain big date at the Studio Bowling Alleys, and after rolling four or more games, we feel like going out and doing some real bowling.

We're doing our darndest to get in dandy shape for the big KSKJ bowling tournament, which is to be held later in the year. You may be sure we're going to give the rest of the contestants all the competition they can possibly want.

More applicants for various teams are coming in, and as yet there is no definite team assembled in either men's or ladies' divisions. All we do is bowl, and have just loads of fun doing so. One thing is certain, and that is that the final teams that will be picked will do their best to "bring home the bacon" to the Baraga Lodge and Milwaukee.

Hold thumbs, and perhaps we'll give you some of the high scores and averages next week.

Cub.
Aurora Wins, Loses

Aurora, Minn.—In a nip and tuck fashion, Aurora defeated Eveleth, 25 to 20, in a game played Feb. 13 on the Eveleth floor.

In a recent game the Soudan basketeers were too powerful for Aurora and the Kay Jays dropped a 41 to 33 game.

Tony Marinsek was the luminary with his tally of 12 points for Aurora, while Skala, with 10 points, led the Soudan offense.

STEPHENS FOLLOW SPORTS

Chicago Lodge Continues With Its Adopted Sports Program

Our bowling league has but another month to go and all teams are sticking out their noses for the stretch. According to the railbirds that line the alleys, it's everybody's race.

The basketball team has put the season in practice and a number of the boys show fair promise. Credit must be given to Frank (Red) Grill, the captain, for keeping the boys together. We were hoping for a KSKJ basketball league this year, which was promised us, but which did not materialize.

We have also begun a two-month membership campaign, with prizes for those who bring in the most new members. Let's forget the hard times and work to swell our membership—the bigger we get, the bigger things we can do. Special inducements are being given new members during this campaign: no initiation or doctor's fees are charged. New members only pay the regular monthly assessment. This offer should prove attractive to many prospective members. Let each member at least try and get one or more new members during the next two months.

Speaking of doctor's fees, our sports fund has been greatly conserved through the generosity of Dr. Ursich, who has always donated his medical services without charge. We also mention Mr. Frank Grill as one of our outstanding benefactors during the past year. He went to Europe last summer just so the baseball team could use his car (?), and besides, as official laundry man for the baseball suits, he asks no other compensation but the acknowledgment that he does a good job—and we do that unanimously.

J. G.

To Hold Parish Bazar
United lodges of St. Vitus' Parish, Cleveland, will sponsor a four-day bazar for the benefit of the church. The carnival will be staged in the new school Feb. 27, 28 and March 2 and 3. The business men of the community will be in charge March 2 and will display their wares.

SOUDANS ORGANIZE

Senior, Young Members Unite to Boost KSKJ Activity Program

Soudan, Minn.—Keeping up with the spirit of the KSKJ, Soudan organized a booster club Saturday night, immediately following the regular monthly meeting of the SS. Cyril and Methodius Society No. 4, the only KSKJ lodge in this city.

It was an easy matter to organize, for just a short time ago, at a joint meeting here, Eveleth, Aurora, Chisholm and Soudan KSKJ basketball fans, our good friend, Mr. John J. Kordish, outlined the details relative to the organization of such a club. He explained its ideals and benefits. With these salient facts in mind, approximately fifty enthusiastic boosters joined the club.

The following were unanimously elected to guide the destiny of the club: George Nemanich Jr., president; Louis Zupancich, vice president; Frank Vesel, treasurer, and Barbara Nemanich, secretary.

Business of importance was discussed immediately, and from the attention and interest displayed, our club promises to be a huge success. Of especial interest and encouragement was the number of senior members who joined the club.

Heretofore our basketball team, the Bullets, conducted all its affairs, but now the club will sponsor and help the boys in their activities. In addition to helping in the sports field, the club will also further social activities.

Because of the Lenten season, no plans were made as yet for our social enterprises. As soon as the season is over, you shall hear from us again in this regard.

If there are any KSKJ members (men or women, young or old) in Soudan who wish to become boosters and did not have the opportunity or who did not join at the recent meeting because they were informed, they are kindly asked to be on hand the second Saturday in the month. The next meeting will be held March 12 following the regular meeting of the SS. Cyril and Methodius' Society in the Catholic Men's Clubhouse.

Join now! Be a booster, and experience the pleasure of belonging to an organization of good fellows like yourself.

Barbara Nemanich.

Y. L. S. START CARD, BUNCO PARTY SERIES

Euclid, O.—The Young Ladies' Sodality of St. Christine's Church will hold its first card party Feb. 25, in the church hall on E. 222d St.

The games played will be bridge, pinochle, 66, rummy and bunco. Two prizes will be given for each game. Hostesses for the affair are: The Misses Mary Cinco, Pauline Gnidovec, Frances Sokach, Frances Plut and Mary Jancar.

Admission will be only 25c and refreshments will be served free.

The next monthly meeting of the sodality will be Friday evening, March 4.

Albina Gabrenya.

ARE YOU GOING TO THE JUNIOR CONVENTION, THE ANNUAL KSKJ BOWLING TOURNEY?